

XVIII Walne Zgromadzenie Delegatów

Podlesice 23 maja 2015r.

Sprawozdanie z działalności Polskiego Związku Alpinizmu
w okresie od kwiecień 2014r. kwiecień 2015r.

Spis treści:

Porządek Obrad (projekt) XVIII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA.....	2
Regulamin (projekt) XVIII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA.....	3
1. Władze PZA.....	5
1.1. Zarząd PZA.....	5
1.2. Finanse PZA.....	6
2. Sąd Koleżeński PZA.....	12
3. Sprawozdanie Zarządu PZA.....	12
4. Komisje i zespoły robocze PZA.....	14
4.1. Komisja Wspinaczki Sportowej.....	14
4.2. Komisja Szkolenia i Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej.....	15
4.3. Komisja Taternictwa Jaskiniowego.....	16
4.4. Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego.....	25
4.5. Komisja Wspinaczki Skalnej.....	29
4.6. Komisja Kanioningowa.....	33
4.7. Komisja Tatrzańska.....	34
4.8. Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej.....	35
4.9. Zespół Łączności Radiowej.....	37
5. Inicjatywa Środowisk Wspinaczkowych „Nasze Skały”.....	38

**Porządek Obrad XVIII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA
Podlesice 23 maja 2015r.**

23 maja 2015 – początek godz. 10:00

1. Otwarcie Zgromadzenia.
2. Wybór Prezydium i Sekretariatu Walnego Zgromadzenia.
3. Zatwierdzenie regulaminu i porządku obrad Zgromadzenia – podjęcie uchwały.
4. Wybór Komisji Głównych:
  - a) Mandatowo - Skrutacyjnej,
  - b) Wnioskowej.
5. Wybór przewodniczących Komisji Roboczych.
  - A. Wspinanie w TPN w kontekście nowego planu ochrony – działania PZA i aktualna sytuacja (baza noclegowa, udostępnianie, monitoring).
  - B. Taternik – sytuacja finansowa, dyskusja o przyszłości pisma.
6. Sprawozdanie Komisji Mandatowej w przedmiocie prawomocności zwołania Walnego Zgromadzenia oraz jego zdolności do podejmowania uchwał.
7. Sprawozdanie z działalności PZA w okresie: czerwiec 2014 r. – kwiecień 2015r.
  - a) Zarządu,
  - b) Komisji Rewizyjnej,
  - c) Sądu Koleżeńskiego.
8. Odczytanie opinii biegłego rewidenta z badania bilansu Związku za rok 2014.
9. Dyskusja nad sprawozdaniem władz PZA.
10. Podjęcie uchwały przyjmującej sprawozdanie finansowe za rok 2014 .
11. Podjęcie uchwały przyjmującej sprawozdanie z działalności Zarządu za rok 2014.
12. Podjęcie uchwały dot. wyboru WBA do zbadania sprawozdania finansowego za rok 2015.

Przerwa obiadowa 14.00 – 15.00

13. Obrady Komisji Roboczych (A i B).
14. Sprawozdanie Komisji Wnioskowej.
15. Dyskusja i głosowanie zgłoszonych wniosków.
16. Wolne wnioski.
17. Zamknięcie obrad.

Godz. 19.00

Spotkanie przy grillu.

**Regulamin XVIII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA
Podlesice 23.05.2015r.**

Rozdział I – Postanowienia wstępne

§ 1

Niniejszy „Regulamin” obowiązuje po zatwierdzeniu go przez Walne Zgromadzenie Delegatów PZA – zwany dalej w skrócie WZD.

§ 2

Termin, tryb zwołania, przebieg i kompetencje WZD reguluje § 8, 9, 12, 14-21, 24, 25 i 30 „Statutu Polskiego Związku Alpinizmu”.

Rozdział II – Udział w Zgromadzeniu

§ 3

Zgodnie z § 17 „Statutu PZA” uczestnikami WZD są:

1. - z głosem stanowiącym – delegaci lub zastępcy delegatów wybrani na Walnych Zebraniach Wyborczych organizacji zrzeszonych w PZA,

2. - z głosem doradczym – członkowie Zarządu PZA, Komisji Rewizyjnej, Sądu Koleżeńskiego i członkowie honorowi, o ile nie zostali wybrani jako delegaci oraz goście zaproszeni przez Zarząd PZA do uczestniczenia w WZD.

§ 4

1. Mandaty delegatów wystawia Biuro WZD na podstawie list członków i list delegatów oraz zastępców delegatów nadesłanych uprzednio przez organizacje zrzeszone w PZA. Listy te oraz mandaty Biuro przekazuje Komisji Mandatowej WZD.

Rozdział III – Ukonstytuowanie się Walnego Zgromadzenia

§ 5

1. WZD otwiera Prezes PZA lub Wiceprezes PZA, a następnie przeprowadza wybór Przewodniczącego Zgromadzenia.

2. Przewodniczący Zgromadzenia przeprowadza wybór dwóch swoich Zastępców oraz dwóch Sekretarzy Zgromadzenia.

3. Przewodniczący i Zastępcy Przewodniczącego Zgromadzenia, których wybiera się spośród delegatów i zastępców, stanowią Prezydium WZD.

4. Na wniosek Przewodniczącego Zgromadzenia – WZD może podjąć decyzję o rozszerzeniu Prezydium Zgromadzenia.

5. Przewodniczący Zgromadzenia może, stosownie do okoliczności, przekazać prowadzenie obrad WZD wraz ze swymi uprawnieniami wynikającymi z niniejszego „Regulaminu”, określonemu członkowi Prezydium WZD.

§ 6

1. WZD wybiera spośród delegatów dwie główne komisje Zgromadzenia:

1.1 Komisję Mandatowo-Skrutacyjną - 3 osoby,

1.2 Komisję Wnioskową - 3 osoby

2. WZD wybiera spośród uczestników zgromadzenia komisje robocze. Liczba tych komisji wynika z wniosków i potrzeb. Ich zadaniem jest przygotowanie projektów uchwał, rezolucji i zaleceń.

3. W skład głównych komisji Zgromadzenia mogą wchodzić wyłącznie delegaci i zastępcy delegatów w liczbie nie większej niż jedna osoba pochodząca z danej organizacji zrzeszonej w PZA – w każdej z komisji.

4. Każda komisja główna wybiera spośród swego grona Przewodniczącego Komisji.

5. W skład komisji roboczych mogą wchodzić wszyscy uczestnicy WZD. Obrady komisji roboczych są jawne i dostępne wszystkim uczestnikom WZD.

6. Wszystkie komisje Zgromadzenia są zobowiązane do złożenia WZD sprawozdania ze swej działalności w terminie ustalonym przez Przewodniczącego Zgromadzenia.

7. W przypadku powołania Komisji Odwołań jest ona wybierana i działa na zasadach komisji powołanych na Zgromadzeniu.

Rozdział IV – Obrady Zgromadzenia

§ 7

Porządek obrad i niniejszy „Regulamin” Przewodniczący Zgromadzenia przedstawia WZD do zatwierdzenia bezpośrednio po wyborze Prezydium i Sekretariatu Zgromadzenia.

§ 8

1. Dyskusji ogólnej całego WZD poddane zostają sprawozdania: Komisji Członkostw Honorowych i Komisji Wnioskowej oraz ewentualne wolne wnioski.

2. Wszystkie inne sprawy i wnioski uczestnicy WZD przekazują w formie pisemnej właściwym komisjom Zgromadzenia, które włączają je w zakres swoich obrad.

3. Wszystkie wnioski i zalecenia przygotowane przez komisje Zgromadzenia, wyłączając z tego komisje główne, przekazywane są Komisji Wnioskowej, która przedstawia je WZD.

§ 9

1. Po sprawozdaniu, referacie lub przemówieniu wnioskodawcy, kolejność wystąpień reguluje Przewodniczący Zgromadzenia, odpowiednio do zgłoszeń i wymogów sprawnego przeprowadzenia dyskusji.

2. Ostatni głos w dyskusji przysługuje zawsze sprawozdawcy, referentowi lub wnioskodawcy.

§ 10

1. W dyskusji nad sprawozdaniem, referatem lub wnioskiem można zabrać głos jeden raz i nie dłużej niż przez 5 minut.

2. Przewodniczący Zgromadzenia może przedłużyć czas wystąpienia lub udzielić głosu powtórnie, o ile uzna, że jest to konieczne dla dobra dyskusji.

3. Referentom i sprawozdawcom występującym zgodnie z porządkiem obrad Przewodniczący Zgromadzenia może udzielić głosu bez ograniczeń czasu.

§ 11

Poza ustaloną kolejnością wystąpień Przewodniczący Zgromadzenia udziela głosu:

1. w sprawie formalnej,
2. w sprawie nagłej – w przypadku spornych nagłości wniosku ustala WZD,
3. po zakończeniu dyskusji – w sprawie sprostowania lub wyjaśnienia oczywistej niejasności,
4. według swojego uznania – dla złożenia osobistego oświadczenia.

Rozdział V – Głosowania

§ 12

1. Głosowanie – jest jawne i odbywa się przez podniesienie rąk z mandatami.
2. W sprawach personalnych, na żądanie choćby jednego delegata, Przewodniczący Zgromadzenia jest zobowiązany przeprowadzić głosowanie tajne.
3. W razie równej liczby głosów, sprawę rozstrzyga głos Przewodniczącego Zgromadzenia.

§ 13

1. Po zakończeniu dyskusji nad wnioskiem, sprawozdaniem, rezolucją – Przewodniczący Zgromadzenia oznajmia, że WZD przystępuje do głosowania.
2. Od tej chwili aż do zakończenia głosowania nikt nie może zabrać głosu.
3. Poprawki do wniosku poddaje się pod głosowanie przed wnioskiem głównym.
4. W razie zbiegu kilku wniosków lub poprawek poddaje się pod głosowanie najpierw wniosek lub poprawkę najdalej idącą.
5. W przypadkach wątpliwych – kolejność głosowania rozstrzyga Przewodniczący Zgromadzenia.

§ 14

1. Uchwały WZD, poza sprawami wyszczególnionymi w Statucie, zapadają zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy liczby delegatów uczestniczących w WZD.

§ 15

1. Interpretacja niniejszego „Regulaminu” należy do Prezydium WZD.

1. Władze PZA

1.1 Zarząd PZA

Prezes – Janusz Onyszkiewicz

Zarząd:

Iwona Bocian (KW Katowice) – członek Zarządu
Marek Grądzki (KW Warszawa) – Skarbnik (rezygnacja 26.05.2014r.)
Wojciech Grzesiok (KW Gliwice) – członek Zarządu,
Miłosz Jodłowski (KW Kraków) – Wiceprezes,
Ditta Kicińska (WKTJ Poznań) – członek Zarządu,
Bogusław Kowalski (KW Toruń) – członek Zarządu,
Piotr Kubicki (KW Poznań) – członek Zarządu,
Tomasz Poznański (KW Rzeszów) - członek Zarządu,
Marek Wierzbowski (UKA Warszawa) – Sekretarz Generalny,
Piotr Xięski (KW Katowice) – Wiceprezes,
Marcin Zwoliński (KS Kandahar) – członek Zarządu,
Michał Waś (KW Warszawa) – członek Zarządu kooptacja od 04.06.2014r.

Komisja Rewizyjna

1. Andrzej Piekarczyk - Przewodniczący
2. Ryszard Urbanik
3. Marek Janas
4. Wojciech Łukasik
5. Jerzy Tillak

Sąd Koleżeński

1. Rafał Kardaś – Przewodniczący
2. Hanna Wiktorowska
3. Ryszard Kowalewski

4. Zofia Gutek
5. Marek Grochowski

Zarząd powołał następujące Komisje i zespoły robocze:

Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej
Komisja Wspinaczki Sportowej
Komisja Tatarnictwa Jaskiniowego
Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego
Komisja Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej
Komisja Wspinaczki Skalnej
Komisja Kanioningowa
Komisja Tatrzańska
Zespół Łączności Radiowej
Program Ministerstwa Sportu i Turystyki „Sport Wszystkich Dzieci”
PZA współtworzy także inicjatywę „Nasze Skały”.

Telekonferencje – od 20 kwietnia 2014r., odbywały się w miarę potrzeb. Do 30 kwietnia 2015r. odbyło się – 27 telekonferencji.

Administracja

Pracownicy biura PZA:

- Sekretarz Generalny (społecznie)	- Marek Wierzbowski
- Główna Księgowa (1/2 etatu)	- Marlena Szafranek
- Specjalista (etat)	- Małgorzata Regulska
- Nasze Skały (etat)	- Włodzimierz Porębski

W oparciu o umowy cywilno - prawne realizowane są zadania:

1. Renata Wcisło – redaktor „Taternika”
2. Wioletta Paszek – dystrybucja „Taternika”
3. Ryszard Galica – obsługa techniczna bazy taternickiej
4. Ewa Libera – prowadzenie taboru na Polanie Rogoźniczańskiej
5. Julian Kubowicz – prowadzenie taboru na „Szałasiskach”
6. Ewa Koralewska – korekta „Taternika”

oraz 98 umów zlecenia, w tym 50 zawartych na realizację zadań zleconych przez MSiT, pozostałe umowy dot. kursów i szkoleń, Taternika i innych prac.

Współpraca z firmami prowadzącymi działalność gospodarczą w zakresie zamówionych usług:

1. Adrian Koźbiał – kierownik COS „Betlejemka” (działalność gospodarcza)
2. Marek Karnecki – grafika i administracja stroną PZA (działalność gospodarcza)

Sprawy członkowskie

1. Stan organizacyjny PZA

Status członka PZA do końca kwietnia 2015r. posiada:

- * Kluby i sekcje alpinistyczne - 50
- * Kluby jaskiniowe - 25 (plus sekcja działająca przy klubie KW Kraków)

2. PZA jest członkiem:

- Union Internationale des Associations d'Alpinisme (UIAA), składka w wysokości – 3 155,- CHF, opłacona za bieżący rok,
- International Ski Mountaineering Federation (ISMF), składka w wysokości 800,- EURO, opłacona za bieżący rok,
- International Federation of Sport Climbing (IFSC), składka w wysokości 2 000,- EURO, opłacona za bieżący rok,
- European Speleologica Federation (FSE), składka w wysokości 190,- EURO, opłacona za bieżący rok,
- Union Internationale de Speleologie (UIS), składka w wysokości 200,- Euro, do zapłacenia po otrzymaniu faktury,
- Polskiego Komitetu Olimpijskiego (PKOl), składka w wysokości 1000,00 PLN opłacona.

Sporządził:
Marek Wierzbowski

1.2. Finanse PZA

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności przez Związek w dającej się przewidzieć przyszłości, obejmującej okres nie krótszy niż jeden rok od dnia bilansowego, w nie zmniejszonym istotnie zakresie. Nie istnieją również okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności. Niniejsze sprawozdanie finansowe zawiera dane finansowe za rok obrotowy 2014 oraz porównywalne dane finansowe za rok obrotowy 2013.

Omówienie przyjętych zasad (polityki) rachunkowości

Związek stosuje zasady (politykę) rachunkowości określone w ustawie z 2013 roku o rachunkowości (Dz. U. z 2013r. poz. 330 ze zm.) oraz rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 listopada 2001r. w sprawie szczegółowych zasad rachunkowości dla niektórych jednostek nie będących spółkami handlowymi, nie prowadzących działalności gospodarczej (Dz. U. nr 137, poz. 1539).

Bilans na dzień 31.12.2014

AKTYWA				PASywa					
+/-	Poz.	Nazwa pozycji	31/12/2013	31/12/2014	+/-	Poz.	Nazwa pozycji	31/12/2013	31/12/2014
-	A	Aktywa trwałe	6 385,22	1 832,70	-	A	Kapitał (fundusz) własny	322 512,52	371 872,66
-	I	Wartości niematerialne i prawne	404,67	327,79	-	I	Kapitał (fundusz) podstawowy	223 896,11	223 896,11
	1	Koszty zakończonych prac rozwojowych	0,00	0,00		II	Należne wpłaty na kapitał podstawowy (wielkość ujemna)	0,00	0,00
	2	Wartość firmy	0,00	0,00		III	Udziały (akcje) własne (wielkość ujemna)	0,00	0,00
	3	Inne wartości niematerialne i prawne	404,67	327,79		IV	Kapitał (fundusz) zapasowy	0,00	0,00
	4	Zaliczki na wartości niematerialne i prawne	0,00	0,00		V	Kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny	0,00	0,00
-	II	Rzeczowe aktywa trwałe	5 980,55	1 504,91		VI	Pozostałe kapitały (fundusze) rezerwowe	0,00	0,00
-	1	Środki trwałe	5 980,55	1 504,91		VII	Zysk (strata) z lat ubiegłych	0,00	0,00
	a)	grunty (w tym prawo użytkowania wieczystego gruntu)	0,00	0,00		VIII	Zysk (strata) netto	98 616,41	147 976,55
	b)	budynki, lokale i obiekty inżynierii lądowej i wodnej	0,00	0,00		IX	Odpisy z zysku netto w ciągu roku obrotowego (wielkość ujemna)	0,00	0,00
	c)	urządzenia techniczne i maszyny	1 247,22	671,58					
	d)	środki transportu	4 733,33	833,33					
	e)	inne środki trwałe	0,00	0,00					
	2	Środki trwałe w budowie	0,00	0,00					
	3	Zaliczki na środki trwałe w budowie	0,00	0,00					
-	III	Należności długoterminowe	0,00	0,00					
	1	Od jednostek powiązanych	0,00	0,00					
	2	Od pozostałych jednostek	0,00	0,00					
-	IV	Inwestycje długoterminowe	0,00	0,00					
	1	Nieruchomości	0,00	0,00					
	2	Wartości niematerialne i prawne	0,00	0,00					
	3	Długoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00					
-	a)	w jednostkach powiązanych	0,00	0,00					
	-(1)	udziały lub akcje	0,00	0,00					
	-(2)	inne papiery wartościowe	0,00	0,00					
	-(3)	udzielone pożyczki	0,00	0,00					
	-(4)	inne długoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00					
-	b)	w pozostałych jednostkach	0,00	0,00					
	-(1)	udziały lub akcje	0,00	0,00					
	-(2)	inne papiery wartościowe	0,00	0,00					
	-(3)	udzielone pożyczki	0,00	0,00					
	-(4)	inne długoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00					
	4	Inne inwestycje długoterminowe	0,00	0,00					
-	V	Długoterminowe rozliczenia międzyokresowe	0,00	0,00					
	1	Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	0,00	0,00					
	2	Inne rozliczenia międzyokresowe	0,00	0,00					
-	B	Aktywa obrotowe	508 949,81	518 968,31	-	B	Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	192 822,51	148 928,35
-	I	Zapasy	2 262,00	1 332,00	-	I	Rezerwy na zobowiązania	0,00	0,00
	1	Materiały	2 262,00	1 332,00		1	Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	0,00	0,00
	2	Półprodukty i produkty w toku	0,00	0,00	-	2	Rezerwa na świadczenia emerytalne i podobne	0,00	0,00
	3	Produkty gotowe	0,00	0,00	-(1)	długoterminowa	0,00	0,00	
	4	Towary	0,00	0,00	-(2)	krótkoterminowa	0,00	0,00	
	5	Zaliczki na dostawy	0,00	0,00	-	3	Pozostałe rezerwy	0,00	0,00
-	II	Należności krótkoterminowe	62 079,47	25 924,65	-(1)	długoterminowe	0,00	0,00	
-	1	Należności od jednostek powiązanych	0,00	0,00	-(2)	krótkoterminowe	0,00	0,00	
-	a)	z tytułu dostaw i usług, o okresie spłaty:	0,00	0,00	-	II	Zobowiązania długoterminowe	0,00	0,00
	-(1)	do 12 miesięcy	0,00	0,00	1	Wobec jednostek powiązanych	0,00	0,00	
	-(2)	powyżej 12 miesięcy	0,00	0,00	-	2	Wobec pozostałych jednostek	0,00	0,00
	b)	inne	0,00	0,00	a)	kredyty i pożyczki	0,00	0,00	
-	2	Należności od pozostałych jednostek	62 079,47	25 924,65	b)	z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych	0,00	0,00	
-	a)	z tytułu dostaw i usług, o okresie spłaty:	38 060,51	9 373,68	c)	inne zobowiązania finansowe	0,00	0,00	
	-(1)	do 12 miesięcy	38 060,51	9 373,68	d)	inne	0,00	0,00	
	-(2)	powyżej 12 miesięcy	0,00	0,00	-	III	Zobowiązania krótkoterminowe	125 838,75	95 212,85
	b)	z tytułu podatków, dotacji, ceł, ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych	19 921,77	12 594,76	-	1	Wobec jednostek powiązanych	0,00	0,00
	c)	inne	4 097,19	3 956,21	-	a)	z tytułu dostaw i usług, o okresie wymagalności:	0,00	0,00
	d)	dochodzone na drodze sądowej	0,00	0,00	-(1)	do 12 miesięcy	0,00	0,00	
-	III	Inwestycje krótkoterminowe	437 961,49	484 376,33	-(2)	powyżej 12 miesięcy	0,00	0,00	
-	1	Krótkoterminowe aktywa finansowe	437 961,49	484 376,33	b)	inne	0,00	0,00	
-	a)	w jednostkach powiązanych	0,00	0,00	-	2	Wobec pozostałych jednostek	49 925,65	21 777,77
	-(1)	udziały lub akcje	0,00	0,00	a)	kredyty i pożyczki	0,00	0,00	
	-(2)	inne papiery wartościowe	0,00	0,00	b)	z tytułu emisji dłużnych papierów wartościowych	0,00	0,00	
	-(3)	udzielone pożyczki	0,00	0,00	c)	inne zobowiązania finansowe	0,00	0,00	
	-(4)	inne krótkoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00	-	d)	z tytułu dostaw i usług, o okresie wymagalności:	35 347,17	7 919,80
-	b)	w pozostałych jednostkach	0,00	0,00	-(1)	do 12 miesięcy	35 347,17	7 919,80	
	-(1)	udziały lub akcje	0,00	0,00	-(2)	powyżej 12 miesięcy	0,00	0,00	
	-(2)	inne papiery wartościowe	0,00	0,00	e)	zaliczki otrzymane na dostawy	0,00	0,00	
	-(3)	udzielone pożyczki	0,00	0,00	f)	zobowiązania wekslowe	0,00	0,00	
	-(4)	inne krótkoterminowe aktywa finansowe	0,00	0,00	g)	z tytułu podatków, ceł, ubezpieczeń i innych świadczeń	980,21	243,46	
-	c)	środki pieniężne i inne aktywa pieniężne	437 961,49	484 376,33	h)	z tytułu wynagrodzeń	0,00	0,00	
-(1)	środki pieniężne w kasie i na rachunkach	437 961,49	484 376,33	i)	inne	16 076,29	13 614,51		
-(2)	inne środki pieniężne	0,00	0,00	3	Fundusze specjalne	73 435,08	73 435,08		
-(3)	inne aktywa pieniężne	0,00	0,00	-	IV	Rozliczenia międzyokresowe	66 983,76	53 715,50	
	2	Inne inwestycje krótkoterminowe	0,00	0,00	1	Ujemna wartość firmy	0,00	0,00	
IV	Krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe	6 646,85	7 335,33	-	2	Inne rozliczenia międzyokresowe	66 983,76	53 715,50	
					-(1)	długoterminowe	0,00	0,00	
					-(2)	krótkoterminowe	66 983,76	53 715,50	
Suma			515 335,03	520 801,01	Suma		515 335,03	520 801,01	

Warszawa 15.04.2015r.

RACHUNEK WYNIKÓW

sporządzony za okres 01.01- 31.12.2014 r.

jednostka obliczeniowa: zł

Wiersz	Wyszczególnienie	Stan na	
		30.12.2013	30.12.2014
A.	Przychody z działalności statutowej	2006308,61	2146268,95
I.	Składki brutto określone statutem	117005,98	193653,50
II.	Inne przychody określone statutem	1889277,63	1952615,45
B.	Koszty realizacji zadań statutowych	1941277,63	2048495,83
C.	Wynik finansowy na działalności statutowej (A-B)	65030,98	97773,12
D.	Koszty administracyjne w tym:	52985,84	52428,40
1.	Zużycie materiałów i energii	4804,11	6475,01
2.	Usługi obce	21200,08	24235,31
3.	Podatki i opłaty	34,00	40,00
4.	Wynagrodzenia oraz ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia	1234,03	2529,53
5.	Amortyzacja	1550,78	0,00
6.	Pozostałe	24156,65	19148,55
E.	Pozostałe przychody operacyjne (niewym.w poz. A i G)	83736,57	104471,58
F.	Pozostałe koszty operacyjne (niewym.w poz. B,D i H)	881,40	4,04
G.	Wynik na działalności operacyjnej (E-F)	82855,17	104467,54
H.	Przychody finansowe	3716,10	2496,19
I.	Koszty finansowe	0,00	4331,90
J.	Wynik na działalności finansowej (H-I)	3716,10	-1835,71
K.	Wynik finansowy brutto na całokształcie działalności (wielkość dodatnia lub ujemna) (C-D+G+J)	98616,41	147976,55
L.	Zyski i straty nadzwyczajne	0,00	0,00
I.	Zyski nadzwyczajne - wielkość dodatnia	0,00	0,00
II.	Straty nadzwyczajne - wielkość ujemna	0,00	0,00
M.	Wynik finansowy ogółem (K+L)	98616,41	147976,55
I.	Różnica zwiększająca koszty roku następnego (wielkość ujemna)	0,00	0,00
II.	Różnica zwiększająca przychody roku następnego (wielkość dodatnia)	98616,41	147976,55

Warszawa dnia 05.04.2015r.

Ewidencja i wycena aktywów i pasywów

Aktywa trwałe

Aktywa trwałe wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia oraz kosztów ulepszeń z uwzględnieniem ewentualnej utraty ich wartości. Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne o wartości początkowej do 3.500,00 zł umarzone są jednorazowo w 100 % w dacie przekazania ich do użytkowania. Do amortyzacji aktywów trwałych stosuje się stawki przewidziane w wykazie rocznych stawek amortyzacyjnych stanowiącym załącznik do ustawy podatkowej metodą liniową.

Zapasy składników obrotowych

Stany i rozchody, objętych ewidencją ilościowo-wartościową zapasów wycenia się:

- na dzień nabycia w cenach zakupu, a na dzień bilansowy w cenach zakupu pomniejszonych o odpisy z tytułu utraconej wartości.
- rozchód materiałów wycenia się według cen nabycia.
- zaliczki na poczet dostaw wycenia się w wartości nominalnej.

Pozostałe pozycje aktywów i pasywów

Należności i zobowiązania

Należności i zobowiązania wycenia się w trakcie roku obrotowego według wartości nominalnej, a na dzień bilansowy w kwocie wymagalnej zapłaty. Wartość należności wykazana w sprawozdaniu wynika z wartości księgowej pomniejszonej o odpisy aktualizujące. Należności i zobowiązania wyrażone w walutach obcych na dzień bilansowy ujmuje się po średnim kursie NBP.

Rezerwy

Rezerwy tworzy się bieżąco nie później niż na dzień bilansowy.

Ewidencja i wycena przychodów i kosztów działalności

Związek ewidencjonuje przychody z podziałem na rodzaje działalności, a koszty działalności w układzie rodzajowym i sporządza rachunek zysków i strat w wariantach porównawczym.

Informacja dodatkowa do sprawozdania finansowego Polskiego Związku Alpinizmu za rok obrotowy 2014

Informacja dodatkowa została sporządzona zgodnie z ustawą o rachunkowości z 2013r. (Dz. U. z 2013r. poz. 330 ze zm.) i stanowi materiał uzupełniający do informacji zawartych w bilansie oraz rachunku zysków i strat o dane, które w kompleksowy sposób pozwolą ocenić działalność Polskiego Związku Alpinizmu w 2014r.

Przedmiotowe sprawozdanie finansowe obejmuje rok obrotowy od 01-01-2014r. do 31-12-2014r. sporządzone zostało na podstawie ksiąg rachunkowych prowadzonych w roku obrotowym 2014 i zamyka się sumą bilansową **520.801,01 zł** po stronie aktywów i pasywów oraz zyskiem **147 976,55 zł**.

I. AKTYWA

1. Na aktywa składają się:

A) aktywa trwałe

- wartości niematerialne i prawne

w zł.

Grupa wart. niematerialnych i prawnych	Wartość początkowa	Umorzenie na 31-12-2014r.	Wartość netto Na 31-12-2014r.
Programy komputerowe	108.611,72	108.611,72	0,00
Microsoft Office SB OEM	933,57	605,78	327,79
RAZEM	109.545,29	109.140,62	327,79

- środki trwałe –wartość początkowa

w zł.

Grupa środków trwałych	Wartość na 01-01-2014r.	Zwiększenie	Zmniejszenie	Wartość na 31-12-2014r.
Środki transportu(samochód)	29.500,00	0,00	0,00	29.500,00
Pozostałe środki trwałe (serwer, projektor, komputery , terminal satelitarny)	37.390,50	0,00	0,00	37.390,50
Ściana wspinaczkowa z wyposażeniem	250.000,00	0,00	0,00	250.000,00
Wyposażenie	249.666,98	0,00	0,00	249.666,98
RAZEM	566.557,48	0,00	0,00	566.557,48

-środki trwałe-umorzenie

w zł.

Grupa środków trwałych	Wartość na 01-01-2014r.	Zwiększenie	Zmniejszenie	Wartość na 31-12-2014r.
Środki transportu(samochód)	24.766,67	3900,00	0,00	28.666,67

Pozostałe środki trwałe (serwer, projektor, komputery, terminal satelitarny, ściana wspinaczkowa z wyposażeniem)	36.143,28	575,64	0,00	36.718,87
	250.000,00	0,00	0,00	250.000,00
Wyposażenie	249.666,98	0,00	0,00	249.666,98
RAZEM	560.576,93	62479,12	0,00	565.052,57

-środki trwałe-wartość netto				w zł.
Grupa środków trwałych	Wartość na 01-01-2014r.	Zwiększenie	Zmniejszenie	Wartość na 31-12-2014r.
Środki transportu(samochód)	4.733,33	0,00	3900,00	833,33
Pozostałe środki trwałe (serwer, projektor, komputery, terminal satelitarny)	1.247,22	0,00	575,64	671,58
Ściana wspinaczkowa z wyposażeniem	0,00	0,00	0,00	0,00
Wyposażenie	0,00	0,00	0,00	0,00
RAZEM	5.980,55	0,00	4475,64	1504,91

B) aktywa obrotowe

-należności krótkoterminowe

w zł.

Opis	Symbol konta	Kwota
1a.Rozrachunki z dostawcami krajowymi	200	115,63
1b Rozrachunki z dostawcami zagranicznymi	204	0,00
2. Rozrachunki z odbiorcami	210	9258,05
3.Rozrachunki z tyt. zaliczek	249	1575,97
4. Publiczno-prawne	220	12594,76
5. Rozrachunki z tyt. wynagrodzeń	231,230	0,00
6. Pozostałe rozrachunki	240,234	2380,24
RAZEM		25924,65

- czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów	7 335,33 zł
-inwestycje krótkoterminowe-środki pieniężne	484 376,33 zł
a. - na rachunkach bankowych	420 102,45 zł
b. - gotówka w kasie	28.998,65 zł
c. - lokaty bankowe	35.275,23 zł

RAZEM 533 368,31 zł

Salda środków pieniężnych zostały potwierdzone wyciągami bankowymi oraz protokołami kontroli.

SUMA AKTYWÓW 520.801,01 zł.

II. PASYWA

2.Na pasywa składają się:

A) fundusze własne

Opis	Stan na 31-12-2014r.	Stan na 31-12-2013r.
Fundusz statutowy	223.896,11	223.896,11
Fundusz Berbeki	10197,21	10197,21
Fundusze KWS	6.381,36	6.381,36

Fundusze KNW	0,00	0,00
Fundusze Komisji Tatrzańskiej	0,00	0,00
Fundusz KTJ	33.808,43	33.808,43
Fundusz Nasze Skały	7.457,90	7.457,90
Zespół Łączności	15.590,18	15.590,18
Wynik Finansowy	147.976,55	98616,41
Fundusze razem	445307,74	395947,60

B) zobowiązania

-zobowiązania krótkoterminowe

w zł

Opis	Symbol konta	Kwota
Rozrachunki z dostawcami	200	7919,80
Rozrachunki z tytułu um.cyw-praw	230,231,232	0,00
Rozrachunki publiczno-prawne	220-1,220-3	243,46
Rozrachunki z odbiorcami	210	0,00
Pozostałe rozrachunki	249	13.614,51
RAZEM		21 777,77

C) rozliczenia międzyokresowe

- rozliczenia międzyokresowe przychodów

w zł

Opis	Symbol konta	Kwota
Składki klubowe 2015	842-15	100,00
Kursy i szkolenia 2015	842-12,13,20	45590,00
Komputer HP CQ 6000 Pro	842-6	671,58
Licencje instruktorskie 2015	842-12	400,00
Noclegi w COS Bettlejemska 2015	842-16	325,93
RAZEM		47087,51

-inne rozliczenia międzyokresowe (kosztów)

w zł

Opis	Symbol konta	Kwota
Poniesione, nieudokumentowane koszty 2014	642	6627,99
Razem		6627,99

SUMA PASYWÓW 520 801,01 zł

III.

Dotacją z Ministerstwa Sportu i Turystyki –Departament Sportu Wyczynowego w wysokości 1.296.000,00 zł zostały sfinansowane zadania zgodnie z załącznikiem.

Dotacją z Ministerstwa Sportu –Departament Sportu Powszechnego w wysokości 93.700 zł finansowano zawody i imprezy szkoleniowe i sportowe dla dzieci i młodzieży we wspinaczce sportowej i narciarstwie wysokogórkim .

Dotacje te pokryły tylko część kosztów - pozostałe koszty pokryto z dochodów własnych.

Przychody ogółem	2 253 236,72 zł
w tym:	
Dotacje MSiT	1.389.700,00 zł
Dochody własne	764.920,31 zł
Dochody wolne od podatku	98.616,41 zł - wynik roku 2013r.
Dochody własne stanowiły ok. 34% przychodów ogółem.	

Rozliczenia zadań rzeczowo-finansowych za 2014r. do wysokości dotacji zostały złożone w Ministerstwie Sportu w dn. 31-01-2015 r. i zostały przyjęte i zatwierdzone przez Ministerstwo Sportu i Turystyki w dniu 03-02-2015r.

IV.

Nadwyżka przychodów nad kosztami za 2014 r. w wysokości **147.976,55** zł powiększy przychody 2015r zgodnie z decyzją XVII WZD

V.

Na dzień bilansowy w Polskim Związku Alpinizmu zatrudnione były 3 osoby na 2,5 etatu.

VI.

1. Informacje o zdarzeniach z lat poprzednich ujętych w sprawozdaniu za rok obrotowy 2014. Nie zaistniały takie zdarzenia.
2. Po dniu bilansowym w jednostce nie wystąpiły zdarzenia nie uwzględnione w bilansie oraz rachunku zysków i strat.
3. W jednostce nie nastąpiły zmiany zasad rachunkowości oraz sposobu sporządzania sprawozdania finansowego wywierające istotny wpływ na sytuację majątkową, finansową, wynik finansowy oraz zmiany w kapitale własnym.
4. Sprawozdania sporządzono przy założeniu kontynuacji działalności Związku przez kolejnych 12 miesięcy.

Sporządziła:
Marlena Szafranek

2. Sąd Koleżeński PZA

Sąd Koleżeński pracował **w składzie:**

Rafał Kardaś - Przewodniczący
Marek Grochowski i Hanna Wiktorowska -Zastępcy przewodniczącego
Zofia Gutek i Ryszard Kowalewski - Członkowie

W okresie pomiędzy datą złożenia poprzedniego sprawozdania a WZD PZA 24 V 2014r. wpłynęła do Sądu Koleżeńskiego sprawa wniesiona przez kol. Wojciecha Świącickiego przeciwko kol. Bogusławowi Kowalskiemu, którą po rozpoznaniu udało się zakończyć przeprosinami i pogodzeniem się stron, o czym powiadomiono uczestników WZD w ramach ustnego uzupełnienia sprawozdania.

W okresie sprawozdawczym – po 24 maja 2014r. wpłynęła jedna sprawa zgłoszona przez kol. Marka Pokszana. Po jej wstępnym zbadaniu Sąd Koleżeński uznał, iż nie ma ona charakteru dyscyplinarnego i postanowił nie wszczynać postępowania.

Sąd nie podjął też żadnego postępowania w ramach uprawnień do wszczynania spraw z urzędu.

Sporządził:
Rafał Kardaś

3. Sprawozdanie Zarządu PZA

Sprawozdanie obejmuje okres od XVII WZD, które odbyło się w maju 2014.

Zarząd PZA pracował w tym czasie miarowo i intensywnie. W okresie tym odbyło się 27 skype-konferencji. Zatem średnio co dwa tygodnie omawiane są na kilkugodzinnych telekonferencjach wszystkie wymagające dyskusji i głosowań sprawy PZA. Dodatkowo odbyło się kilka skype-konferencji poświęconych konkretnej tematyce (np. Taternikowi). Oprócz tego Zarząd kontaktuje się i pracuje na bieżąco w oparciu o zarządowną grupę dyskusyjną PZA, na której również działa sprawnie mechanizm podejmowania uchwał.

Nie był to dla Zarządu PZA, ale i całego środowiska łatwy rok. Z jednej strony udało się nam podpisać umowę na realizację zadań zleconych, zapewniającą finansowanie wszystkich sportów reprezentowanych w PZA mimo wprowadzenia przez MSiT nowych, zaostrożonych regulacji i zasad udziału w konkursie.

Udało się również pod względem sportowym osiągnąć wiele znaczących wyników, o czym w sprawozdaniach poszczególnych komisji.

Niestety, podobnie jak w roku poprzednim nie udało się Zarządowi powołać osoby na funkcję Skarbnika Związku.

Pojawiły się również trudności w funkcjonowaniu kilku komisji w związku z rezygnacją ich członków:

- Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego (prawie wszyscy członkowie podali się do dymisji, łącznie z przewodniczącym i komisja praktycznie nie istnieje),
- Komisja Wspinaczki Sportowej (w ostatnim miesiącu rezygnacja przewodniczącego komisji),
- Komisja Wspinaczki Skalnej (rezygnacja przewodniczącego).

Z zaangażowaniem osób działających na rzecz środowiska borykają się również inne komisje, zaś niektórych z nich Zarządowi nie udało się powołać (np. Komisja Medyczna).

Realia funkcjonowania PZA są takie, że z każdym miesiącem rosną oczekiwania środowisk reprezentujących wszystkie skupione w Związku sporty i formy aktywności, czasem przybierając formułę roszczeniową. Jednocześnie sukcesywnie spada gotowość do współpracy, zarówno klubów PZA, jak i zrzeszonych w nich osób. Standardem stało się również, że Zarząd jest angażowany przez działaczy i liderów reprezentowanych w PZA dyscyplin w rozwiązywanie sporów i problemów, które powinny być załatwione wewnątrz danej komisji. Często są to sprawy o ambicjonalnym czy prywatnym podłożu.

Wiele osób oczekuje od PZA i zarządu konkretnych działań, natomiast poza samym zgłoszeniem problemu nie są w żaden sposób gotowe pomóc w jego rozwiązaniu. Co więcej jeżeli dochodzi do krytyki PZA na ogólnodostępnych forach internetowych przez osoby, które zachowały się nieetycznie i poniosły z tego powodu konsekwencje ze strony PZA, nasz Związek często nie może liczyć na wsparcie nawet u osób które zgłaszały do nas sprawę jako łamiącą etykę i są w wyniku jej poszkodowane.

Warto dodać iż tylko w tygodniu poprzedzającym walne zgromadzenie do PZA wpłynęły 4 pisma wymagające czasochłonnej odpowiedzi a w żaden sposób nie wnoszące nic do środowiska. Trzy z nich były zatytułowane jako wnioski o udostępnienie informacji publicznej a jedno dotyczyło skargi złożonej do MSiT przez rodzica niezadowolonego z wyniku osiągniętego przez dziecko na zawodach sportowych. Biorąc pod uwagę dużą liczbę takiej korespondencji, prowadzonych spraw sądowych, kontroli, coraz trudniej jest zarządowi znaleźć czas na naprawę istotne dla nas wszystkich kwestie.

W omawianym okresie kontynuowane lub zapoczątkowane były projekty: Polskie Himalaje pod kierownictwem Janusza Majera i Grupy Młodzieżowe we wspinacze wysokogórskiej oraz w narciarstwie wysokogórskim. Prowadzony był również Narodowy Ranking Wspinaczki Skalnej.

Dzięki porozumieniu pomiędzy PZA i PZU w projekcie „Bezpieczny Powrót” od początku jego istnienia zarejestrowało się ponad 1700 osób. Należy podkreślić, że w razie problemów wszystkie osoby ubezpieczające się mają wsparcie Polskiego Związku Alpinizmu. Do tej pory wszystkie wątpliwe przypadki zostały rozstrzygnięte pozytywnie.

Z przyjemnością informujemy, że do grona klubów zrzeszonych w PZA dołączyły: KW Opole i Strażacki Klub Górski Kraków.

Członkowie Zarządu wraz z redakcją Tatarnika uczestniczyli w panelach dyskusyjnych o różnej tematyce na festiwalach górskich i podróżniczych. PZA patronował również kilku akcjom m.in. takim jak „Czyste Tatry”. Zarząd podejmował również próby wydawania Biuletynu (wersja internetowa), napotykał się jednak na trudności z dostarczaniem informacji od autorów i komisji.

Na drugą stronę grani przeszła spora grupa ważnych dla całego PZA osób, w większości Nestorów środowiska. Ela Głajza Fijałkowska, Maciej Popko, Ryszard Gradziński, Janusz Kurczab, Tadeusz Łaukajtys, Zbyszek Skoczylas to Wielkie Postacie bez których nic już nie będzie jak dawniej.

Cześć Ich Pamięci!

4. Komisje i zespoły robocze PZA

4.1. Komisja Wspinaczki Sportowej

W okresie bezpośrednio następującym po Walnym Zgromadzeniu Delegatów PZA Komisja Wspinaczki Sportowej działała **w składzie**:

- Tomasz Poznański - Przewodniczący
- Tomasz Mazur
- Rafał Nowak
- Adam Pustelnik.
- 24 lutego do składu dołączyli Arkadiusz Kamiński i Wojciech Nowak
- natomiast z działania w KWS zrezygnowali Tomasz Mazur oraz Rafał Nowak.

Mimo zmian osobowych, KWS stara się wypełniać zadania związane z nadzorem nad współzawodnictwem sportowym we wspinaczce. Obecnie jesteśmy na początku sezonu startowego 2015r. Ruszył Puchar Polski Juniorów w boulderingu, niebawem odbędą się Mistrzostwa Polski w konkurencji na czas. Ponadto nasi zawodnicy wyjeżdżają na pierwsze w tym roku zawody Pucharu Świata - Kanada. Podobnie jak przed rokiem, na wrocławskiej ścianie Fpinka rozegrano inauguracyjną edycję Pucharu Młodzików i Dzieci.

Wyniki reprezentacji Polski

W chwili, gdy powstaje niniejsze sprawozdanie, nie są jeszcze znane wyniki z pierwszych edycji zawodów pucharowych sezonu 2015, tak więc bazować będziemy na wynikach z sezonu 2014. Z uwagi na sporą ilość imprez, w które obfitował poprzedni sezon, i w których startowali nasi reprezentanci, ograniczymy się jedynie do skomentowania naszym zdaniem najważniejszych z nich.

Największym sukcesem polskiej reprezentacji były dwa medale Mistrzostw Świata, jakie nasi zawodnicy wywalczyli w konkurencji „na czas”. Na zawodach w hiszpańskim Gijon srebrny medal zajęła Klaudia Buczek (KU AZS PWSZ Tarnów), brąz Aleksandra Rudzińska (Pol-Inowex Skarpa Lublin), dobre miejsca zajęli też: Edyta Ropek (Tarnovia Tarnów) – czwarte i Marcin Dzieński (KU AZS PWSZ Tarnów) – piąte. Polska reprezentacja wywalczyła też drugie miejsce w klasyfikacji drużynowej. Najwyżej notowanymi Polakami w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata była Ola Rudzińska i Marcin Dzieński (oboje 3. miejsce).

Ponadto najlepsze starty polskich juniorów:

- Patrycja Chudziak (Pol-Inowex Skarpa Lublin) - 3 miejsce, 4 miejsce w Mistrzostwach Świata Juniorów 2014,
- Adrian Chmiąła (Korona Kraków) – 6 miejsce w Mistrzostwach Europy Juniorów 2014 (prowadzenie),
- Piotr Schab (Korona Kraków) – 7 miejsce w Mistrzostwach Europy Juniorów 2014 (prowadzenie),
- Katarzyna Ekwińska (KW Toruń) – 6 miejsce w Mistrzostwach Europy Juniorów 2014 (bouldering),
- Katarzyna Kwiatkowska (Pol-Inowex Skarpa Lublin)- 6 miejsce w Mistrzostwach Europy Juniorów 2014 (na czas),
- Karol Denis (Pol-Inowex Skarpa Lublin)- 7 miejsce w Mistrzostwach Europy Juniorów 2014 (na czas).

Sponsorem kadry narodowej jest firma Milo.

Zawody w Polsce

Wzorem lat poprzednich, w ubiegłym sezonie na cykl zawodów Pucharu Polski złożyło się jak co roku trzy konkurencje, z wyjątkiem zawodów bulderowych, w każdej z nich rozegrano po trzy edycje zawodów (w tym Mistrzostwa Polski). Podobnie jak w ubiegłych latach, Puchar zakończył się finałem w postaci Mistrzostw Polski, które rozegrano podczas Krakowskiego Festiwalu Górskiego. Gospodarzem Mistrzostw Polski w prowadzeniu roku 2014 był wrocławski Tarnogaj, którego zespół należy pochwalić za wzorową organizację imprezy.

Mistrzostwa Polski w konkurencji na czas rozegrano na nowym obiekcie PWSZ Tarnów (który za kilka dni gościć będzie Mistrzostwa Polski 2015). Odbyły się też zgrupowania kadry narodowej. W konkurencji prowadzenie, miejscem zgrupowania była ściana Korony Kraków. Miało miejsce też zgrupowanie dla kadry we wszystkich konkurencjach (Warszawa – Bloco).

Zawody dla Dzieci

Po raz kolejny odbył się Puchar Młodzików i Dzieci, na który KWS PZA pozyskała rok temu środki z Departamentu Sportu Powszechnego MSiT (24 000,00 zł). W ramach cyklu rozegrano, większą niż w latach poprzednich, liczbę imprez. Udało się też zaangażować nowe ośrodki wspinaczkowe we Wrocławiu, Warszawie i Krakowie, co pozytywnie wpłynęło na frekwencję i popularność zawodów.

Kolejnym projektem, który mógł powstać dzięki konkursowi MSiT, był projekt: „Wspinanie to wyzwanie”, który miał na celu upowszechnianie sportu u dzieci i młodzieży na zorganizowanych zajęciach wspinaczkowych. W ramach tego konkursu PZA uzyskał dofinansowanie w kwocie 40 tys. złotych. Zajęcia odbywały się jesienią w Lublinie, Bytomiu, Jaworznie, Warszawie, Wrocławiu i Tarnowie. Dodatkowo w ramach projektu zorganizowano konferencję instruktorsko – trenerską.

Działania KWS w sezonie 2014 – podsumowanie

Jak co roku, efekty pracy KWS są pochodną posiadanych zasobów czasowych oraz możliwości finansowych. Z perspektywy czasu widać, że największa praca włożona została w optymalizację logistyki wyjazdów zagranicznych. Udało się zaproponować lepsze wsparcie dla konkurencji prowadzenia i boulderingu (w porównaniu do lat ubiegłych), bez strat dla konkurencji „na czas”. Udało się np. zapewnić finansowo wsparcie dla najlepszych zawodników w kategorii bouldering.

Mimo sporego zaangażowania czasowego nie wszystko, co chcieliśmy osiągnąć, udało się zrealizować. Ciągłe pracujemy nad jak najlepszym działaniem KWS i cały czas wdrażamy w życie nowe pomysły. Mamy nadzieję, że nasza praca w pozytywnym stopniu odbije się na całej PZA i postrzeganiu jej w środowisku wspinaczkowym.

*Sporządził:
Tomasz Poznański*

4.2. Komisja Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej

Komisja Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej działa **w składzie:**

- Adam Pieprzycki - Przewodniczący
- Krzysztof Skoczylas
- Maciej Ciesielski
- Piotr Górka
- Marek Pokszan
- Dariusz Porada

Grupa doradcza:

- Wojciech Wajda
- Rafał Kardaś
- Krzysztof Treter
- Adrian Koźbiał
- Marcin Rutkowski

W roku 2014 - 2015 Komisja Szkolenia przeprowadziła:

- selekcję do Grupy Młodzieżowej PZA – 12-13 maja 2014r. Dol. Bolechowicka – po analizie zgłoszeń zaproszono 16 osób z których zakwalifikowano 9 uczestników do nowej edycji GM PZA. Kwalifikacje przeprowadziło 3 instruktorów i 2 uczestników poprzedniej edycji GM;
- szkolenie GM w Sokolikach;
- szkolenie GW w Tatrach – lato;
- unifikację Instruktorów Alpinizmu w terminie 23-26.09.2014r. (schronisko Dresdenerhute Stubai - Austria). W unifikacji wzięło udział 4 instruktorów alpinizmu PZA, kadre stanowili dwaj Instruktorzy Alpinizmu PZA;
- unifikację Instruktorów Wspinaczki Skalnej 25.10.2014r. w Podlesicach, wzięło w niej udział 14 instruktorów PZA ubiegających się o licencje instruktora PZA na lata 2014-2016,
- coroczny Zjazd Instruktorów PZA odbył się w Podlesicach 15.11.2014r. Zjazd miał charakter sprawozdawczy, łącznie było na nim 29 instruktorów,

- zimowe zgrupowanie Grupy Młodzieżowej PZA w dniach 13-16 grudnia na Hali Gąsienicowej, bazą zgrupowania była Betlejemka, a kadre stanowiło 5 Instruktorów PZA;
- w terminie 12-14.12.2014r. odbyło się szkolenie medyczne przeprowadzone w Zakopanym, przez 5 ratowników medycznych TOPR dla 10 instruktorów PZA,
- w Dolinie Kieżmarskiej (Słowacja) w dniach 18-21.12.2014r. odbył się obóz wspinaczkowy dla Instruktorów PZA – wzięło w nim udział 5 instruktorów PZA.
- zgrupowanie GM w Morskim Oku w dniach 16-21 lutego 2015r. Udział wzięło w nim 6 uczestników, 4 instruktorów i psycholog sportu.
  - Warsztaty z nawigacji GPS dla 8 instruktorów PZA w dniu 11 marca 2015 r. Prowadzącym był Marcin Józefowicz szef wyszkolenia TOPR.

Sporządził:
Adam Pieprzycki

4.3. Komisja Taternictwa Jaskiniowego

Komisja Taternictwa Jaskiniowego działa **w składzie**:

- Marek Lorczyk — Przewodniczący
- Mateusz Golicz — wiceprzewodniczący, kontakty międzynarodowe
- Aleksandra Adamczyk — sekretarz
- Piotr Sienkiewicz — wyprawy
- Robert Matuszczak — szkolenia
- Karolina Wróblewska — media

Prace Komisji odbywają się za pośrednictwem poczty elektronicznej, rozmów telefonicznych, telekonferencji oraz spotkań.

W okresie sprawozdawczym odbyło się rozszerzone spotkanie z przedstawicielami klubów, kierownikami wypraw oraz instruktorami, w dniu 25 października 2014r. w Podlesicach. Dyskusja dotyczyła następujących tematów:

1. Planowany budżet KTJ na rok 2015
2. Bezpieczeństwo na wyprawach eksploracyjnych PZA
  - dyskusja o wypadkach jaskiniowych 2014,
  - profilaktyka,
  - ubezpieczenia,
  - grupa dyspozycyjna
3. Przyszłość Polany Rogoźniczańskiej.

Powołano Grupę Ratownictwa Jaskiniowego KTJ PZA.

1. Sprawy organizacyjne

W pionie jaskiniowym PZA zrzeszonych jest 25 Klubów i 1 Sekcja Taternictwa Jaskiniowego działająca przy Klubie Wysokogórskim w Krakowie. Do dnia sporządzenia niniejszego sprawozdania wydano 1652 karty taternika jaskiniowego.

Główną platformą informacyjną jest strona Polskiego Związku Alpinizmu, gdzie w bloku „Alpinizm Jaskiniowy” są umieszczone wszelkie informacje związane z uprawianiem taternictwa jaskiniowego, formularze i wnioski.

Na stronie internetowej w dziale „Aktualności” regularnie pojawiają się bieżące informacje z działalności KTJ oraz informacje o planowanych kursach, rozszerzonych spotkaniach KTJ, sprawozdania z wypraw i relacje z innych wydarzeń.

Dodatkowo współprowadzony jest profil kwartalnika „Jaskinie” na Facebooku (www.facebook.com/kwartalnik.Jaskinie), na którym umieszczane są m.in. aktualności dotyczące działalności klubów taternictwa jaskiniowego, informacje dotyczące szkoleń, spotkań/konferencji/zgrupowań dla grotolazów w Polsce i za granicą, istotne ogłoszenia umieszczane są również na stronie www.forum.speleo.pl.

Udostępniono nową stronę internetową KTJ PZA oraz internetową czytelną magazynu „Jaskinie”. Trwają dalsze prace nad tworzeniem treści nowej strony www.jaskinie.pza.org.pl.

W związku z obowiązkiem prowadzenia wykazu przejść jaskiniowych przez kadre narodową, na stronie www.pza.org.pl funkcjonuje baza przejść, która dostępna jest dla wszystkich osób posiadających kartę taternika jaskiniowego.

2. Działalność sportowa i eksploracyjna

W roku 2014 członkowie klubów taternictwa jaskiniowego zrzeszonych w Polskim Związku Alpinizmu realizowali działalność eksploracyjną, głównie w podziemiach Azji i Europy, a także dokonywali przejść sportowych trudnych technicznie jaskiń oraz studni jaskiniowych.

Komisja Taternictwa Jaskiniowego PZA dofinansowała realizację następujących zgrupowań sportowo-eksploracyjnych:

- Chiny (Hubei, Masyw Wuliang)
- Turcja (Karanfil Daği)
- Austria (Hagengebirge)
- Austria (Tennengebirge)
- Austria (Hoher Göll)
- Austria (Leoganger Steinberge)
- Słowenia (Masyw Kanin)
- Czarnogóra (Prokletije)
- Hiszpania (Picos de Europa)
- Kosowo (Kosowo)

AZJA

Wyprawa centralna do Chin

Wyprawa odbyła się w terminie 05.11.2014 - 06.12.2014 i prowadziła działalność w trzech różnych rejonach, znajdujących się w prowincjach Hubei, Chongqing i Guizhou.

W pierwszej części wyprawy bazę stanowiła wioska Niu Lan Ping, oddalona o ok. 40 km na wschód od miasta Lichuan. Po przeprowadzeniu wstępnego rekonesansu, jako główny rejon działania zostało wybrane otoczenie wioski Xiong Jia Ping, znajdującej się w górnej części masywu na południe od bazy. Masyw w tym rejonie osiąga wysokość 1680 m n.p.m.. Odwadniany jest do doliny znajdującej się na wysokości 450 m n.p.m. Warstwy skał węglanowych poprzedzielane są warstwami skał trudno rozpuszczalnych oraz nieprzepuszczalnych. W tym rejonie prowadzono eksplorację w 13 jaskiniach. Najciekawsze z nich to: Shibanling Tian Keng (-196 m), Yang Lan Ping Dong (-317 m), Da Chu Ping Dong (-260 m). Otwór Shibanling Tian Keng ma wymiary 130x100 m i prowadzi do studni o głębokości 180 m. Studnia doprowadza do strefy syfonalnej o długości 300 m, która zalewana jest podczas pory deszczowej. W jaskini znajduje się ciek wodny o przepływie ok. 20 l/s. Jaskinia Yang Lan Ping Dong rozpoczyna się szczelinową studnią o głębokości 315 m, doprowadzająca do strefy syfonalnej o rozciągłości 230 m i szerokości do 10 m, do której wpadają liczne studnie. Da Chu Ping Dong to jaskinia rozpoczynająca się studnią o głębokości 140 m, która przechodzi później w ciąg kaskad, prowadzących nad studnię, gdzie eksploracja została zakończona z powodu braku czasu. Występujące w jaskiniach strefy syfonalne, związane są z widoczną w niektórych miejscach na powierzchni terenu warstwą skał trudno rozpuszczalnych. W związku z rozwijającą się eksploracją w trzech największych jaskiniach, nie została zakończona eksploracja w niektórych spośród innych obiektów, w których działano w tym rejonie.

W drugiej części wyprawy przeniesiono się w rejon miasta Wulong, do miasteczka Jiang Kou, znajdującego się u ujścia rzeki Furong Jiang do rzeki Wu Jiang. W tym rejonie pasma górskie podzielone na wyraźnie wyodrębnione masywy. Od drugiej połowy lat 90-tych, w rejonie wioski Tian Xing, pod auspicjami organizacji Hong Meigui, prowadzona jest przez wyprawy międzynarodowe intensywna działalność eksploracyjna. Jej efektem jest odkrycie najgłębszego aktualnie systemu jaskiniowego Chin Tianxing Cave System o głębokości 1020 m i długości 61 km. W pozostałych masywach prowadzona była w ograniczonym zakresie jedynie eksploracja powierzchniowa. Przed wyjazdem wyprawy otrzymano propozycję eksploracji jaskiń na południowy zachód od miasteczka Jiang Kou. Na terenie tym realizowany jest projekt Instytutu Geologii Krasu z Guilin w którym bierze udział Erin Lynch z organizacji Hong Meigui. W związku z tym Erin Lynch uczestniczy w drugiej części wyprawy. Po otrzymaniu współrzędnych otworów zlokalizowanych przez Chińczyków, celem było ich sprawdzenie. Okazało się, że sytuacja geologiczna w rejonie w którym działaliśmy jest bardzo złożona. Warstwy wapienie poprzedzielane są warstwami skał nieprzepuszczalnych, a geologia masywu nie jest rozpoznana. Część masywu znajduje się w prowincji Chongqing, natomiast wyższa część w prowincji Guizhou. W sumie zostało wyeksplorowanych 16 jaskiń. Większość z nich to niewielkie obiekty z bogatą szatą naciekową. Najgłębsza z jaskiń to Hetao Wan Shujing (-167 m).

Przeprowadzono również rekonesans w najwyższej części masywu, znajdującego się w prowincji Guizhou. Rejon ten można uznać za zdecydowanie bardziej interesujący, a znajdujące się tam jaskinie osiągają znacznie większe rozmiary. Studnie, leje i doliny bezodpływowe dochodzą tu do

średnicy kilkuset metrów. W niektórych z nich biorą początek jaskinie z przepływami podziemnych rzek. Eksploracja tej części masywu pozwoli w przyszłości lepiej zrozumieć genezę krasu na terenie działania.

Pod koniec wyprawy na zaproszenie Instytutu Geologii Krasu z Guilin, połowa ekipy działała w sąsiedztwie miasta Youyang w prowincji Chongqing. Eksplorowano i kartowano tam jaskinie z przepływami podziemnych rzek, gdyż analiza hydrologiczna jest głównym celem projektu prowadzonego tam przez Instytut.

Na zakończenie wyprawy spotkano się z władzami geoparku w Wulong, aby podsumować efekty wyprawy i omówić możliwości działania w przyszłości na tym terenie.

W sumie w czasie wyprawy działano w 38 jaskiniach. Łącznie udało się skartować 8455 m. Z braku czasu nie zostało skartowane ok. 1700 m korytarzy.

Turcja 2014 – wyprawa Wałbrzyskiego Klubu Górskiego i Jaskiniowego

W dniach 7 – 26.08.2014 odbyła się siódma już wałbrzyska wyprawa w tureckie góry Taurus. Po raz kolejny członkowie WKGiJ oraz jeden reprezentant WKTJ stawili się w masywie Karanfil, aby działać w Jaskini Krainy Węża (Yilanliyurt Mağarasi).

Celem ubiegłorocznej wyprawy była dalsza eksploracja jaskini, której główny ciąg został poznany w ubiegłym roku. Plan zakładał sprawdzenie 3 równoległych studni odchodzących od studni Karanfil na głębokości od -120 do -200 m oraz cieku wodnego dochodzącego do Sali ze Stołem na głębokości -360 m. Dodatkowo w planach wyprawy było również sprawdzenie możliwości obejścia/ominięcia syfonu na dnem.

Od 11 sierpnia działano w górach wraz z członkami tureckich klubów ESMAD oraz akademickiego ANADOSK w Eskişehir. W drugim tygodniu do ekspedycji dołączył również jeden członek klubu MAD z Ankary.

Wraz z poręczowaniem głównego ciągu Jaskini Krainy Węża zaczęły działać zespoły eksploracyjne. Równolegle działała grupa kartująca, mająca na celu pomiary w bocznych partiach oraz kartowanie bieżących odkryć. Podczas wyprawy w znikomym stopniu prowadzona była eksploracja powierzchniowa, zaniedbana ze względu na ilość prac w Yilanliyurt Mağarasi.

W ramach wyprawy:

- główny nacisk w pierwszej fazie położony jest na działalność w studni Karanfil. Podczas wielodniowych prac wyeksplorowane zostają trzy równoległe studnie (Majowe Studnie, P88, P76 i P26), z których jedna łączy się z dnem Karanfil, a dwie pozostałe po wcześniejszym połączeniu się dochodzą do półki w studni O Mały Włos. Dodatkowo eksplorowane są 2 kolejne studnie (nazwane Suchymi), po ich połączeniu krótkimi studzienkami dojeżdżamy do Czekoladowego Meandra, który łączy się z Salą za Stołem. Trzecim sprawdzanym problemem był znaleziony podczas tegorocznej wyprawy w Suchych Studniach Meander Przyjaźni, który po ok. 130 m łączy się z partiami doprowadzającymi do Czekoladowego Meandra,
- podjęta zostaje próba wspinania w błotnym kominie w Sali Hagia Sophia, podczas którego wraz z kawałkiem ściany odpada członek zespołu eksploracyjnego, problem nadal zostaje do sprawdzenia,
- podjęte zostają próby obniżenia poziomu wody w miejscu jej wpływu do Sali Hagia Sophia, w celu sprawdzenia możliwości kontynuacji jaskini, jednakże okazały się one zbyt skomplikowane przy dostępnym sprzęcie,
- jeden z zespołów trawersuje studnię Walk in the Rain, dochodząc do okna, za którym kontynuuje się kolejna studnia. Ze względów czasowych i sprzętowych zespół wycofuje się. Podjęta zostaje próba wspinania w kolejnym kominie w sali Hagia Sophia, komin się kontynuuje, po wyczerpaniu akumulatora wiertarki następuje wycof, problem zostaje do sprawdzenia
- dokonując pomiarów zespół kartujący w pierwszej kolejności weryfikuje głębokość studni Karanfil, która okazuje się mieć 95 m. Pomiary w niższych partiach również odbiegają od ubiegłorocznych.

Według nowych pomiarów jaskinia ma 528 m głębokości, co potwierdzone zostało również odczytem altimetru. W tym roku zostało skartowanych ok. 900 m nowych ciągów.

EUROPA

Hagengebirge 2014 - wyprawa Sopockiego Klubu Tatarnictwa Jaskiniowego oraz Sekcji Grotołazów Wrocław

Wyprawa odbyła się w dniach 19.07.2014r.-17.08.2014r.

Głównym celem była Jaskinia Ciekawa (Interessante Höhle), która po poprzedniej wyprawie miała 12313 m długości i 384 m głębokości. Jedną z pierwszych prac ubiegłorocznej wyprawy była instalacja linii telefonicznej biegnącej z bazy w pobliże przodków eksploracyjnych. Celem tego działania miało być zwiększenie bezpieczeństwa zespołów działających w odległych partiach jaskini. Kontakt taki szczególnie istotny jest w pionowych ciągach za Meandrem Zachodnim, gdzie intensywne opady deszczu mogą poważnie zagrozić zespołowi tam działającemu. Właśnie tam, na zachodnim krańcu jaskini w partiach Wild West dokonano ważnych odkryć. W wyniku kontynuacji eksploracji pionowych ciągów udało się odkryć najgłębszą (136 m) poznaną do tej pory studnię w jaskini o nazwie Fantazja. Poniżej tej studni, za dwoma trudnymi meandrami przedzielonymi studnią osiągnięto najgłębszy punkt jaskini położony nieco poniżej końca ciągu pomiarowego (-583 m). Jaskinia kontynuuje się w dół kilkunastometrową kaskadą. Inne ważne odkrycia miały miejsce w południowej części jaskini na końcu Partii Gastrycznych. Odkryto tam, opadający w dół stosunkowo obszerny ciąg, który doprowadził do poziomego korytarza. Odkryto wreszcie długo oczekiwane niższe piętro, które doprowadzi do kolektora odwadniającego tę część masywu. Do tych ważnych odkryć należy dodać nowe ciągi w innych partiach Meandra Zachodniego, w Partiach Optymistycznych oraz korytarze przesuwające przodek Partii Baltazara Gąbki ku południowemu-wschodowi.

Łącznie w Jaskini Ciekawej na tegorocznej wyprawie zmierzono 3005 metrów. Obecnie Ciekawa przy 583 m głębokości mierzy 15218 m długości. Działano również w innych jaskiniach. Dużo czasu poświęcono obserwacjom jaskiń położonym powyżej Ciekawej. Skartowano niewielką Biwakko, a za namową Austriaków sprawdzono Tschikapusenöhle, którą udało się nieco pogłębić.

Tennengebirge 2014 – wyprawa Speleoklubu „Boby” Żagań

W terminie od 2 do 22 sierpnia w masywie Tennengebirge w Austrii działała trzydziesta druga wyprawa Speleoklubu "Boby" z Żagania.

Od odkrycia otworu w 2003 roku przez Jacka i Daniela corocznie głównym celem wypraw pozostaje jaskinia JackDaniel's. W sierpniu br. nie było w Alpach zbyt dobrej pogody, ale i tak już pierwsze akcje zapowiadały ciekawe wyniki eksploracyjne.

Kolejną pętlą korytarza w rejonie WX zamknięto znane możliwości eksploracji w północnym rejonie jaskini. Drugi biwak eksploracyjny przeniósł działania do pozostawionych w ubiegłym roku problemów w zaciskach za Naciekową Salą. Po pokonaniu obu zacisków (w oddzielnych korytarzach) pokazały się spore przestrzenie w postaci studni o szacowanej głębokości 50-60 m i poziomego korytarza z salą o wymiarach 30x15 m.

W tym roku nie osiągnięto znaczących wyników eksploracyjnych. Dwa nowe, ciekawe i niezbadane otwory (brak czasu), 160 m nowych ciągów w jaskini JackDaniel's z głęboką studnią do eksploracji i największą salą w jaskini to efekty dobrze rokujące na przyszłość. Jaskinia liczy sobie obecnie 9400 m długości pomierzonych korytarzy, a najnowsze odkrycia prowadzą na zachód, pod ogromne i nieeksplorowane plateau po drugiej stronie grani Langwand. Nie ruszono także ciekawie rozwijających się okolic Galerii Popodeszli.

Hoher Göll 2014 - wyprawa Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego

W dniach 15.08. - 5.09.2014. miała miejsce kolejna wyprawa eksploracyjna Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego w masyw Hoher Göll.

Celem wyjazdu była kontynuacja eksploracji jaskiń w rejonie wschodniego ramienia masywu Hoher Göll (Salzburskie Alpy Wapienne). Obóz założono w wielkiej nyży skalnej tzw. Zakrystii (Sakristei, 1336/24) na wys. ok. 1800 m n.p m. Działano przede wszystkim w jaskiniach Gruberhornhöhle (1336/29) oraz Gamssteighöhle (1336/48). Ponadto odkryto dwie nowe, niewielkie jaskinie i podjęliśmy próbę wejścia do jaskini Mondhöhle (1336/60), która jednak okazała się zablokowana korkiem śnieżnym.

W jaskini Gruberhornhöhle eksplorację prowadzono z punktu biwakowego w sali Oaza (gł. ok. -550 m względem dolnego otworu). Poszukiwano stamtąd połączenia tej jaskini z systemem Hochscharte. W związku z tym, ponownie sprawdzono wszystkie potencjalne ciągi, które mogłyby prowadzić do tego połączenia. W szczególności w Rennbahncanyon wspięto ok. 14 m na jego górny poziom, co pozwoliło nam na przeszukanie stropu z negatywnym rezultatem. Podjęto także próbę pokonania ciasnego przełazu w rejonie Cebulowych Grządek (przekop z 2013 roku), która również zakończyła się niepowodzeniem.

W Gamssteighöhle z dna studni „Złoto dla Zuchwałych“, odkrytej w 2013 roku, zjechało ok. 100m szerokimi meandrami do głębokości -280 m. Następnie, trawers wąskiego, ok. 60 m długości „Kolejnego Meandra“ doprowadził do suchego, poziomego piętra, w którym założono biwak (gł. -284m). Po usilnych próbach odnalezienia kontynuacji poziomego piętra, 130-metrowym meandrem „Pożegnanie z Gangami“ dotarto nad krawędź obszernej, ślepej „Studni Abażurowej

z Podsufitką i Rozetami“ o głębokości 103 m. Potem dokonano trawersu pod stropem studni, przechodząc do okna, które doprowadziło do kolejnych 80 m ciągów. Dalsza eksploracja jaskini w tym rejonie wymaga pokonania punktowego zwężenia z silnym ciągiem powietrza, za którym widoczna jest wyraźna kontynuacja. Sprawdzenia wymaga również co najmniej jeszcze jedno okno pośrodku 103-metrowej studni oraz zjazd za wodą w „Kolejnym Meandrze”.

W ramach działalności powierzchniowej odkryto „Jaskinię w Cieniu Księżyca“ 1336/145 (gł. 18.9 m, dł. 29 m) oraz „Jaskinię Latawca“ 1336/281 (gł. 22.9 m, dł. 60.2 m), obydwie bez widocznej możliwości kontynuacji. Bardzo niekorzystna pogoda (ciągłe opady) pokrzyżowała plany powierzchniowe tj. poszukiwania otworów w ścianach oraz uniemożliwiła planowaną działalność w Jaskini Bładzących we Mgle (1336/306).

Ogółem, w czasie trwania wyprawy odkryto i skartowano 1073 m korytarzy.

Leoganger Steinberge 2014 - wyprawa Krakowskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego

Celami eksploracyjnymi wyprawy, która odbyła się w terminie 27.07–21.08.2014, były jaskinie: CL-3 i Furkaschacht.

Po przyjeździe na miejsce zostaje rozłożony obóz w górnej części kotła Nebelsbergkar na wysokości 2300 m n.p.m. Następnie przeprowadzony zostaje transport sprzętu i żywności do obozu.

Pomimo stosunkowo niedużej ilości śniegu na powierzchni lapiazu, w otworach większości jaskiń napotkano duże ilości śniegu bądź korki śnieżne, wymagające przekopania.

W jaskini Furkaschacht, korek lodowy, który zatrzymał grotolazów ubiegłym roku utrzymuje się w niezmienionym stanie, uniemożliwiając wejścia w głąb jaskini poniżej poziomu -55 m.

Działalność w jaskini CL-3 rozpoczęła się od założenia biwaku na głębokości 350 m w Trietriakowskiej Galerii i zainstalowaniu systemu łączności telefonicznej Nicola, który poprawnie funkcjonował do końca wyprawy.

W pierwszej fazie działalności w oparciu o biwak została rozpoznana możliwość dotarcia do okna w Studni X na głębokości 430 m. W czasie tego oraz kolejnego biwaku w efekcie trudnej wspinaczki zostało osiągnięte okno, które po kilku metrach doprowadziło do zwężającego się komina.

Ze względu na panujące bardzo złe warunki atmosferyczne od początku wyprawy działalność w pozostałych obiektach nie mogła być praktycznie prowadzona.

W tym okresie prowadzona była w niewielkim zakresie eksploracja powierzchniowa. Po trzech tygodniach wyprawy została podjęta decyzja o przerwaniu działalności, gdyż panujące warunki atmosferyczne mogłyby uniemożliwić wycofanie sprzętu z jaskini CL-3 w późniejszych dniach.

W sumie w czasie wyprawy zostało skartowanych około 350 m korytarzy. W jaskini CL-3, w Studni X pozostało do eksploracji drugie okno, będące potencjalną kontynuacją galerii doprowadzającej do Studni. Ze względu na zbyt wysoki stan wody, nie była możliwa eksploracja najniższej położonego punktu w tym ciągu, osiągniętego w ubiegłym roku.

Po tegorocznej wyprawie Jaskinia CL-3 osiągnęła sumaryczną długość 7210 m.

Kanin 2014 – wyprawa Sekcji Taternictwa Jaskiniowego KW Kraków

W dniach 01-17.08.2014r. odbyła się XVI letnia wyprawa Sekcji Taternictwa Jaskiniowego KW Kraków w słoweński masyw Kanin w Alpach Julijskich.

Celem ubiegłorocznej wyprawy była kontynuacja eksploracji w jaskiniach BC 10 (-863m) i P 41 (-370m). Najniższe piętro BC10 rozwija się w bliskiej odległości od systemu Polska Jama (BC 4) – Mała Boka. Obecnie dystans poziomy między jaskiniami wynosi niecałe 100m. Działalność w BC 10 w dużej mierze jest uzależniona od warunków atmosferycznych. Podczas opadów lub dużej ilości wody nie ma możliwości bezpiecznego działania w Studni „Dwusetka” P 230. Biorąc pod uwagę warunki (wyjątkowo dużo śniegu) decydujemy się na przygotowanie jaskini do jesiennego wyjazdu. Zostało wymienione oporęczowanie w Studni Odprężenia P 70 i Dwusetce P 230 oraz został odbudowany I biwak (-320m) i II biwak (-700m). Wykorzystując okno pogodowe podczas akcji re-transportowej udaje się zejść na poziom -800 m w rejon „Czarnego Pęknięcia”, gdzie zostaje zlokalizowane wejście do nowego ciągu. Silny przewiew i kolejna studnia ok. 8 m rokuja na dalsze odkrycia.

Równolegle podjęta została eksploracja P 41. Jaskinia jest zlokalizowana na wysokości 1851m n.p.m. ok. 150 m nad otworem BC 10, co daje przypuszczenie o potencjalnym ich połączeniu. Bardzo silny przewiew i charakter jaskini (obszerne pęknięcie) wskazują na duże możliwości eksploracyjne. W tym roku działaliśmy w partiach odchodzących z Galerii (-170m) na przodku z silnym ciągiem powietrza na głębokości 250m. Na początku wyprawy udaje się przejść ciasny meander docierając do Salki Yenga, w której znajduje się zawalisko. Ze względów bezpieczeństwa zapada decyzja o wstrzymaniu eksploracji w tym miejscu. W kominie tuż przed Salką Yenga zostaje wypatrzone okno, dające szansę na obejście zawaliska. „Komin Warszawki” po 35 metrach rozdziela się na dwa niezależne ciągi. Jeden suchy idący horyzontalnie w kierunku BC 10 oraz drugi doprowadzający do krawędzi Studni

Wampira P 30. Drugi ciąg rozwija się na NW i daje możliwość obejścia zawałiska w Salce Yenga. Łącznie w ciągach nad Kominem Warszawki udało się skartować ponad 250 m ciągów zostawiając dwa główne przodki otwarte, które będą głównym celem kolejnych wypraw.

Ciekawym odkryciem wyprawy jest Jaskinia P 47. Otwór na wys. 1927m n.p.m został znaleziony podczas poszukiwań powierzchniowych w rejonie szczytu Vel Zgnila Glava o wys. 2114m n.p.m. Po przejściu zawałiska na -34 m na dnie studni wlotowej dociera się do Sali z aktywnym ciekim, z którego odchodzi wysoki meander. Silny przewiew powietrza i charakter jaskini (stary ciąg) wskazują na duży potencjał eksploracyjny. Ostatecznie jaskinia osiąga długość 100 m i głębokość 40m. W meandrze w dwóch miejscach widoczna jest kontynuacja. Jaskinia na pewno będzie celem kolejnych wyjazdów.

W wyniku eksploracji powierzchniowej zlokalizowano 6 nowych obiektów P 42 – P 47.

Łącznie skartowano ok. 490m nowych ciągów. Działalność w masywie utrudniona była przez fatalne warunki na powierzchni. W dniach od 12 – 14.09 przez Alpy Julijskie przechodził huragan z dużą ilością opadów.

Prokletije 2014 – wyprawa Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego

Wyprawa odbyła się w dniach od 11 lipca do 3 sierpnia 2014. Jak w poprzednich latach eksploracja była prowadzona we wschodniej części masywu Beliča, w okolicy Doliny Skripa oraz szczytu Maja Kolata. Organizatorem był Wielkopolski Klub Taternictwa Jaskiniowego z Poznania, Speleoklub Świętokrzyski z Kielc oraz Akademski Speleolosko Alpinisticki Klub (ASAK) z Belgradu.

Główne działania eksploracyjne były prowadzone w rejonie Jaskini Entuzjastycznej, do której dołączona została znana z roku 2013 Jaskinia Nadzwyczajna oraz odkryta w br. Jaskinia 03 062. W efekcie powstał 5-otworowy system Jaskini Entuzjastycznej.

Kontynuowana była eksploracja w najgłębszej jaskini na tym obszarze – Jaskini Górniczej do której zorganizowane zostały dwie akcje z biwakiem. Niestety jaskini nie udało się pogłębić, a w wyniku eksploracji połączyły się ze sobą znane wcześniej partie, poprzez zjazdy równoległymi studniami.

W wyniku prac poszczególne jaskinie uzyskały następujące parametry:

- Jaskinia Górnicza (03 013, den. 516, dł. 1629) – jaskinia zwiększyła deniwelację do 519m, natomiast długość do 1746 m,
- Jaskinia Entuzjastyczna (03 147, gł. 155m, dł. 1134), połączyła się z Jaskinią Nadzwyczajną (00 143, den. 100m, dł. 198m), odkrytą w 2013 oraz odkrytą w bieżącym roku Jaskinią 03 062 (den. 112m, dł. 198m) w duży System Jaskini Entuzjastycznej z 5 otworami, który osiągnął razem 1913m długości i 216m głębokości,
- Smocza Jama (03 151 den. 53m, dł. 205m), jaskinia zwiększyła długość do 245m i głębokość do 96m.

Ponadto zostały odkryte i zinwentaryzowane obiekty takie jak:

- Jaskinia Gajgur (03 064), den. 71m, dł. 174m,
- Jaskinia (03 061), den. 173m, dł. 397m.

W czasie wyprawy prowadzona była również powierzchniowa działalność eksploracyjna, w wyniku których sprawdzono kilka otworów. Na uwagę zasługuje Jaskinia T5 o głębokości ok. 20m do której powrócimy w roku następnym. Sprawdzane były również niektóre partie Jaskini Gigant oraz Jaskini w Trzech Kopcach – niestety bez większych rezultatów.

Podsumowując w roku 2014 pomierzono ponad 1500m nowych ciągów pomiarowych. Należy nadmienić, że w ubiegłym roku, w Górach Prokletije było wyjątkowo deszczowe lato. Właściwe tylko dwa dni były bez deszczu, a w trzecim tygodniu wyprawy miały miejsce, ciągłe 12 i 14-godzinne opady.

Wyprawa działa w porozumieniu z Czarnogórką Federacją Speleologiczną i Parkiem Narodowym Prokletije. Całość dokumentacji zostanie umieszczona na stronie wyprawy: www.prokletije.pl

Picos de Europa 2014 – wyprawa Speleoclubu Wrocław

Wyprawa Picos 2014 (sierpień) była 23. wyprawą eksploracyjną w masyw gór Picos de Europa, zorganizowaną przez Speleoklub Wrocław.

Głównym celem tegorocznej wyprawy była dalsza eksploracja jaskini Pozu del Torre Santa Maria (PE 001), w której w poprzednim roku zakończono eksplorację na głębokości 883m.

Plany i założenia były bardzo ambitne. Po początkowym rekonesansie i zaporęczowaniu studni zlotowej przystąpiono do głównego ataku na jaskinię. Akcja przeanalizowana, szczyty rozplanowane, sprzęt przygotowany, zmasowane wyjście 10 zmotywowanych osób do jaskini doszło do skutku, jednak wszystkich skutecznie zablokowała pogoda, odcinając wodą na głębokości 400m. Po krótkim, przymusowym biwaku w meandrze i późniejszym bezpiecznym wyjściu na powierzchnię, przystąpiono do drugiego wariantu eksploracji.

Skoro nie można w dół to trzeba w górę. Ponownie musieliśmy nasze plany zgrać z pogodą. Tu również przygotowania do akcji były kompletne, świece dymne przywieziono z Polski, rozmieszczono obserwatorów wokół szczytu Santa Maria oraz "zadymiaczy" we wnętrzu jaskini Pozu del Torre Santa Maria (PE 001). Jednak akcja dymienia w celu odnalezienia górnego otworu nie przyniosła spodziewanego rezultatu.

Niestety tegoroczne działania w jaskini PE 001 zakończyły się fiaskiem. Pozostał niedosyt, pozostawiony sprzęt na przyszłą wyprawę oraz osobiste porachunki z jaskinią.

Kolejny cel tegorocznej wyprawy to eksploracja powierzchniowej strefy B. Od początku wyprawy prowadzono prace w jaskini BX19 (roboczo zwanej Obelixem), śmiało można nazwać je górniczymi, bo odgruzowanie i strzelanie trwało do końca wyprawy. Zakończono eksplorację na poziomie -70 m.

Sprawdzono również otwory jaskiń BX15, BX17, BX18, BX19A niestety wszystkie zakończyły się po około 20-30 m.

Tegoroczne lato w Picos było bardzo deszczowe, co skutecznie uniemożliwiło głęboką eksplorację w jaskini Pozu del Torre Santa Maria (PE 001), nie pozwoliło również na reporcę jaskini Sistema Sima Parodia - Sima Cembavieya - Pozu de la Aguja de Enol - Pozu los Barrastrosas (SCP111/CEM/CEV181/G-13), gdzie chciano odzyskać pozostawiony sprzęt w otworze CEV181, oraz na kartowanie w tej samej jaskini od otworu SCP111 do połączenia z CEM.

Kosowo 2014 - wyprawa Grupy Nurków Jaskiniowych

W dniach 11.07 - 3.08 2014 odbyła się wyprawa eksploracyjna Grupy Nurków Jaskiniowych i „SPELEOnurkowania” do Kosowa. Jej celem była dalsza eksploracja syfonów znajdujących się w głębi największej jaskini tego rejonu – Gryka e Madhe.

Po drodze na miejsce okazało się, że sprawy formalne, takie jak pozwolenia na nurkowania w jaskini, zezwolenia z komendy straży pożarnej na użycie ich sprzętu strażackiego itp. nie zostały dograne przez współpracujący z nami miejscowy speleoklub Aragonit, a więc by nie tracić bezproduktywnie czasu potrzebnego na ich uzyskanie ekipa udała się do pobliskiej Albanii, celem nurkowań w jaskiniach wywierzykowych w okolicy Gjirokaster.

Ponieważ "puszczało" tam dobrze, pobyt został wydłużony z pierwotnie przyjętych 3 dni do ponad tygodnia. W tym czasie udało się zanurkować w jaskiniach Skotini, Viroit, Petranik Górny i Dolny, dokonując w części z nich odkryć nowych korytarzy.

I tak j. Skotini udało się wyeksplorować do ok. 80 m głębokości, znajdując na dnie drugiej studni niewielki korytarz. Znalezione także korytarz w stropie tej studni. W j. Viroit dokonano odkrycia drugiej studni, osiagającej 114m gł., gdzie odnaleziono małe, horyzontalne odnogi o charakterze szczelinowym, natomiast w pierwszej studni zanurkowano do 142m gł., gdzie studnia jest już bardziej poziomym korytarzem. W Petraniku Górnym dokonano eksploracji "prawego korytarza" do 92m gł., zaś w Petraniku Dolnym nurkowano sportowo.

Przedłużająca się nieobecność w Kosowie odsuwała w czasie akcję w czekającym na eksplorację Wielkim Syfonie. Finalnie, ze względu na czas, część ekipy musiała wracać do Polski z całym ciężkim sprzętem. Sukcesy w Albanii w jakimś sensie zadośćuczyniły brakom eksploracji w Wielkim Syfonie, ale niedosyt pozostał.

W międzyczasie do ekipy dołączyła dodatkowa osoba, która wraz z kierownikiem wyprawy nurkowała w j. Gryka e Madhe w odnalezionym zimą "Ponorku Festera", będącym podwodnym przełazem do sali z małym wodospadem, za którym woda płynie dalej ciasną szczeliną, a po ok.5 - 6m przechodzi w niewielkiej średnicy rurę syfonu. Ten podwodny korytarz rozpoznali na długości pięciu metrów. Od tego miejsca pozostało jeszcze ok.10 m do syfonów w tej części jaskini, znanych z nurkowań w poprzednich latach.

Następnie nurkowano w syfonie ponorowym na końcu jaskini, pod wodą wykopując saperką przejście do jego głębszej części. Udało się poszerzyć podwodną część korytarza i zaporęczować go, specjalnie do tego celu wykonanymi szablami piaskowymi. Jednocześnie poszerzono wiedzę na temat warunków wodnych w syfonie: osad, który podnosi się momentalnie po wejściu nurka do wody obniżając widoczność do zera nie opada przez kilka dni powodując, że następne nurkowania od samego początku wykonuje się po omacku. Potrzeba około tygodnia, by syfon oczyścił się na tyle, by na początku nurkowania było widać, gdzie płynąć i kopać.

W miejscowości Malishevo odnaleziono wejście do jaskini, gdzie potencjalnie również może znajdować się zalana część korytarza, natomiast wysoki poziom wód gruntowych i w związku z tym poziom wody w ciasnym korytarzu wejściowym uniemożliwił przejście do miejsca, gdzie można by rozpocząć akcję nurkową.

Generalnie podczas wyprawy zrealizowano większość stawianych sobie celów.

W 2014 roku na szczególną uwagę zasługują osiągnięcia wyprawy w masyw Hagengebirge (wyprawa Sopotkiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego oraz Sekcji Grotołazów Wrocław), podczas której skartowano około 3000 m nowych ciągów jaskiniowych w Jaskini Ciekawej, dodatkowo osiągnięto w niej głębokość -583 m.

Dodatkowo odbyły się wyprawy, organizowane przez kluby taternictwa jaskiniowego zrzeszone w PZA.

Sukcesem zakończyła się wyprawa Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego z Poznania w masyw Arabiki w Abchazji, podczas której pięcioro członków WKTJ stanęło na suchym dnie najgłębszej jaskini świata Krubera-Wroniej. Dodatkowo dno jaskini osiągnął ratownik TOPR, członek Speleoklubu Tatrzańskiego.

W tym samym terminie w jaskini Krubera działało również 4 grotołazów z Klubu Alpinistycznego Grupy Beskidzkiej GOPR, spośród których jeden stanął na dnie jaskini oraz 2 grotołazów z Krakowskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego oraz Speleoklubu Bielsko-Biała.

Ponadto odbyły się m.in. wyprawa Speleoklubu Bobry z Żagania i Speleoklubu GAWRA z Gorzowa do studni jaskiniowej BIG BOSS w Abchazji, wyprawa Tarnogórskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego w masyw Durmitor w Czarnogórze czy wyprawa Krakowskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego do jaskini Lamprechtsofen, a także wyprawy nurkowe na Bałkany.

Polscy grotołazi brali również udział w wyprawach międzynarodowych, m.in. w Meksyku.

W ramach dotacji na działalność eksploracyjną w roku 2015 dofinansowane zostaną następujące wyprawy:

- **Chiny (Hubei) – wyprawa centralna**
- **Turcja (Karanfil Daği)**
- **Czarnogóra (Prokletije)**
- **Austria (Hoher Göll)**
- **Austria (Hagengebirge)**
- **Austria (Leoganger Steinberge)**
- **Austria (Tennengebirge)**
- **Hiszpania (Picos de Europa)**
- **Słowenia (Masyw Kanin)**
- **Wyprawa nurkowa do Albanii**

3. Szkolenia

W okresie VI.2014-IV.2015 odbyło się 7 szkoleń centralnych, mających na celu unifikację i doszkalanie zarówno członków kadry narodowej, jak i taterników jaskiniowych z klubów zrzeszonych w PZA.

- Kurs autoratownictwa jaskiniowego
- Kurs pierwszej pomocy i postępowanie powypadkowe przedmedyczne
- Kurs podstaw ratownictwa jaskiniowego
- Warsztaty z technik poręczowania jaskiniowego
- Centralny obóz tatrzański
- Manewry autoratownictwa jaskiniowego
- SYMPOZJUM KARTOGRAFICZNE Łutowcu na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej.

W każdym z tych szkoleń uczestniczyło po około 20 osób. Tak jak w poprzednich latach efektem szkoleń jest podniesienie poziomu zarówno sprawności fizycznej, jak i specjalistycznych umiejętności. Dodatkowo istotną wartością dodaną podczas szkoleń była współpraca m.in. z ratownikami TOPR podczas manewrów ratownictwa jaskiniowego.

Dodatkowo w omawianym okresie odbyło się seminarium instruktorskie (kurs ekiperski) oraz rozpoczął się kurs na instruktora taternictwa jaskiniowego PZA.

4. Sprawy tatrzańskie

W nawiązaniu do wieloletnich starań poprzednich zarządów, KTJ PZA uczestniczył wraz z osobami zaangażowanymi w kwestie tatrzańskie (m.in. Andrzej Ciszewski, Komisja Tatrzańska PZA) w rozmowach z TPN na temat rozszerzenia listy jaskiń udostępnionych dla taternictwa jaskiniowego o nowe obiekty, niestety na dzień sporządzania sprawozdania brak jest potwierdzonych rezultatów tych rozmów.

W ramach działalności tatrzańskiej w 2014 roku miały miejsce prace inwentaryzacyjne i ekiperskie w systemie Wysoka – Za Siedmiu Progami oraz w Jaskini Czarnej.

W okresie 30.06-31.08 udostępnione było dla grotolazów obozowisko na Polanie Rogoźniczańskiej.

W związku z wprowadzeniem przez TPN płatnych licencji dla instruktorów taternictwa jaskiniowego część z nich uczestniczyła w szkoleniach, większość natomiast skorzystała z możliwości uiszczenia opłaty za licencję bez udziału w szkoleniach. Instruktorzy zwolnieni są w ramach licencji z opłat za wejście na teren TPN.

5. Sprawy międzynarodowe

W 2014 roku członkowie PZA uczestniczyli w EUROSPELEOFORUM w Baile Herculane w Rumunii.

Dodatkowo w dniach 24-26 października delegacja PZA (3 osoby) wzięła udział w zjeździe ECRA (European Cave Rescue Association), organizowanym we Włoszech.

6. Inne

Staraniem Klubów odbyło się wiele imprez mających na celu integrację taterników jaskiniowych z całej Polski. Należały do nich jubileusze poszczególnych Klubów oraz spotkania o charakterze ogólnopolskim.

Przez cały okres sprawozdawczy wydawany był biuletyn „Jaskinie”.

XX Mistrzostwa Polski w Technikach Jaskiniowych – Wojcieszów 2014

31 maja 2014 r. w Wojcieszowie odbyły się 20. Mistrzostwa Polski w Technikach Jaskiniowych „Złoty Karabinek”. Zwyciężyli – Izabela Włosek ze Speleoklubu Dąbrowa Górnicza i Michał Macioszczyk z Wielkopolskiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego.

PANEL JASKINIOWY PODCZAS PRZEGLĄDU FILMÓW GÓRSKICH W ŁĄDKU-ZDROJU

Filmy z zakresu tematyki jaskiniowej promowały działalność grotolazów m.in. podczas Przeglądu Filmów Górskich w Łądku-Zdroju w dniach 19-22.IX.2014. Podczas Festiwalu w Łądku –Zdroju z inicjatywy magazynu „TATERNIK” oraz przy współpracy Komisji Taternictwa Jaskiniowego zorganizowany został PANEL JASKINIOWY „Z Taternikiem w głąb Ziemi”. Podczas panelu zaprezentowana została m.in. działalność polskich grotolazów w Abchazji, gośćmi byli również Andrzej Ciszewski oraz Krzysztof Starnawski.

SPELEOKONFRONTACJE 2014

W dniach 21-23 listopada odbyły się coroczne Speleokonfrontacje, czyli największy w Polsce przegląd działalności grotolazów, organizowany przez Speleoklub Dąbrowa Górnicza we współpracy z Komisją Taternictwa Jaskiniowego PZA. I nagrodę Jury zdobył film Marcina Furtaka i Zenona Kondratowicza (Speleoklub "Bobry" Żagań) "Big Boss, Korona Podziemi", a I nagrodę publiczności Andrzej Żak (Sekcja Wspinaczki Linowej Wrocław) za film "Mochutni". Wyczyn roku - Dariusz Bartoszewski (Sopocki Klub Taternictwa Jaskiniowego) „Hagengebirge 2014”.

KOŁOSY 2014

W ramach Ogólnopolskich nagród KOŁOSY w kategorii "Eksploracja jaskiń" KOŁOS dla Sopockiego Klubu Taternictwa Jaskiniowego i Sekcji Grotolazów Wrocław za wyprawę Hagengebirge 2014, kierowaną przez Marka Wierzbowskiego, której uczestnicy odkryli ponad 3 km korytarzy w Jaskini Ciekawej, dzięki czemu jej długość przekroczyła 15 km, a głębokość osiągnęła 583 m. Dodatkowo wyróżniona została wyprawa Centralna Komisji Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu, kierowana przez Andrzeja Ciszewskiego za wyeksplorowanie ponad 8 km korytarzy w jaskiniach chińskich prowincjach Hubei, Chongqing i Guizhou.

NOMINACJE

W 2014 roku Europejska Federacja Speleologiczna nominowała polską wyprawę centralną do Chin jako „Ekspedycja roku 2013”, jedna z 4 nominowanych. W lutym 2015 roku redakcja miesięcznika National Geographic Traveler ogłosiła nominowanych w 9. edycji konkursu TRAVELERY - wśród kandydatów w kategorii "Wyczyn roku" znaleźli się grotolazi, nominowani za pierwsze polskie przejście jaskiniowego trawersu Mala Boka - BC 4 na Słowenii.

*Sporządziła:
Karolina Wróblewska*

4.4. Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego

Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego PZA kontynuowała swoją pracę po XVII WZD PZA w składzie:

- Marcin Zwoliński – Przewodniczący
- Agnieszka Solik – sekretarz
- Magdalena Zbrzeska – członek
- Monika Strojny – członek

Od lat Oficjalnym Partnerem Kadry Narodowej w Narciarstwie Wysokogórskim jest marka Odlo, której dystrybutorem w Polsce jest firma Larix z Buczkowic, natomiast partnerami nowopowstałej Grupy Młodzieżowej PZA w NW w tym sezonie były marki: Dynafit i Pomoca.

WYDARZENIA

1. Grupa Młodzieżowa PZA w Narciarstwie Wysokogórskim
2. Zgrupowania Kadry Narodowej NW:
  - a) Stubai,
  - b) Maso Corto,
  - c) Zakopane.
3. Szkolenie:
  - a) Kurs Instruktorów NW,
  - b) Unifikacja sędziów krajowych NW,
  - c) Kurs sędziów międzynarodowych ISMF.
4. Puchar Polski w NW:
  - a) Puchar Czantorii,
  - b) Puchar Połonin,
  - c) Puchar Piłska (Mistrzostwa Polski),
  - d) Zawody KW Zakopane i Puchar SN PTT,
  - e) Memoriał im. Piotra Malinowskiego.
5. Mistrzostwa Świata w NW – Verbier (Szwajcaria)
6. The Big Race
  - a) Pierra Menta,
  - b) Adamello Ski Raid,
  - c) Trofeo Mezzalama.

Ad. 1

GRUPA MŁODZIEŻOWA PZA W NARCJARSTWIE WYSOKOGÓRSKIM

Grupa Młodzieżowa spotykała się na zajęciach przez całą zimę, średnio raz na dwa tygodnie. Dodatkowo dzieciaki wzięły udział w międzynarodowym (50 uczestników z 11 krajów) obozie skiturowym organizowanym przez ISMF w austriackim Lienz (04-07.12.2014r.) oraz krajowym obozie skiturowym (27.12-31.12.2014r.) w Zakopanem.

Wszyscy przeszli szkolenie lawinowe, a starsze grupy poznały także techniki chodzenia w rakach i z czekaniem. Spora część grupy zaczęła startować w zawodach z cyklu Pucharu Polski PZA, a organizatorzy przygotowali dla najmłodszych specjalne, krótsze i łatwiejsze trasy. Z kadetów i juniorów powoli wyłoniło się kilka obiecujących talentów, co cieszy nas szczególnie - przez kilka ostatnich lat prawie nie było młodzieży startującej w zawodach.

W ostatni weekend kwietnia Grupa Młodzieżowa PZA w Narciarstwie Wysokogórskim zakończyła swój pierwszy zimowy sezon. Dzięki wsparciu ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej Ministerstwa Sportu i Turystyki oraz Polskiego Związku Alpinizmu dzieci mogły uczestniczyć w zajęciach i obozach sportowych bezpłatnie.

Ad. 2

ZGRUPOWANIA KADRY NARODOWEJ W NARCJARSTWIE WYSOKOGÓRSKIM

a) Stubai

W dniach 07-11.11.2014r. Kadra Polski w Narciarstwie Wysokogórskim brała udział w zgrupowaniu na lodowcu w Dolinie Sztubai w Austrii. Zasadniczym celem wyjazdu był pierwszy przedsezonowy "kontakt ze śniegiem"- możliwość treningu na nartach, na znacznej wysokości oraz sprawdzenia sprzętu. Warunki dopisały, także udało się ten krótki obóz w pełni i intensywnie wykorzystać.

b) Maso Corto

Obóz treningowy odbył się w dniach 13-22.12.2014r. we Włoszech, w Dolinie Val Senales. Jak co roku zawodnicy KN udali się do ośrodka w miejscowości Maso Corto, położonego na wysokości 2000m n.p.m.. Miejsce stwarza świetne warunki do treningu. W okolicy znajdują się kilka trzytysięczników, które stanowiły cele podczas pobytu. Dzięki temu treningi odbywały się głównie w terenie wysokogórskim. Każdego dnia kadrowicze spędzali na nartach od 3 do 7 godzin, pokonując przy tym średnio 2000m różnicy wysokości. Warunki atmosferyczne i śniegowe były sprzyjające, co pozwoliło im na przeprowadzenie większości treningów w trudnym terenie, poza przygotowanymi trasami zjazdowymi.

c) Zakopane

W terminie 29-30.11.2014r. w Zakopanem odbyły się konsultacje medyczne oraz spotkanie organizacyjne dla członków Kardy Narodowej w NW przed sezonem zimowym 2014/2015. Podczas konsultacji odbyły się wykłady poświęcone aktualnym regulaminom PP i przepisom ISMF, natomiast konsultacje medyczne oraz badania wydolnościowe prowadził dr Piotr Kończakowski.

Ad. 3

SKOLENIE

a) Kurs Instruktorów Narciarstwa Wysokogórskiego PZA

Do egzaminu narciarskiego, który odbył się w dniu 8 marca 2015r. w rejonie Kasprowego Wierchu, dopuszczono 7 osób, natomiast na samym egzaminie pojawiło się 6 narciarzy: Bartek Gąsienica Józkowy, Przemysław Pawlikowski, Przemysław Cholewa, Kamil Suder, Wojciech Malawski, Jacek Żebracki. Komisja egzaminacyjna złożona była z Jana Krzysztofa (kierownik kursu) i Mieczysława Ziacha, oraz Moniki Strojny – sekretarza komisji.

Kurs stacjonarny odbył się w dniach 8-13 marca 2015r. roku na Hali Gąsienicowej w oparciu o COS PZA „Betlejemka”. Kursanci podczas pięciu dni intensywnych szkoleń unifikowali wiedzę z zakresu technik zimowej turystyki górskiej z elementami alpinizmu i autoratownictwa w terenie skalnym, mikstowym, lodowcowym i śnieżnym, lawinoznawstwa i ratownictwa lawinowego oraz technik narciarstwa wysokogórskiego z doskonaleniem jazdy w terenie.

Kursanci zostali podzieleni na 2 grupy, które każdego dnia zajmowały się oddzielnym tematem. W godzinach popołudniowych kursanci prezentowali przygotowane wcześniej prezentacje na tematy zadane po zaliczeniu egzaminu wstępnego. Dodatkowo w dniach 11-12 marca w zajęciach uczestniczyła Justyna Żyszkowska w ramach unifikacji.

Zajęcia praktyczne i niektóre wykłady prowadzili: Adam Marasek, Robert Rokowski, Mieczysław Ziach i Jan Krzysztof. Dodatkowo przeprowadzony został wykład przez Jana Krzeptowskiego z TPN o zasadach udostępnienia obszaru TPN do turystyki narciarskiej i jej oddziaływania na przyrodę.

13 marca 2014r. przeprowadzono egzamin z zagadnień narciarstwa wysokogórskiego, który wszyscy uczestnicy zaliczyli. Egzamin z technik narciarskich odbył się podczas zajęć w trakcie kursu. Kursanci by stać się INW muszą jeszcze odbyć obowiązkowe – szkoleniowe wycieczki skiturowe.

Na wniosek Komisji Narciarstwa Wysokogórskiego, Zarząd PZA podjął decyzję o nadaniu tytułu Instruktora Narciarstwa Wysokogórskiego PZA następującym osobom z poprzedniego kursu (sezon 2014): Andrzej Marasek, Mikołaj Bielański, Tomasz Baster, Marcin Drwota, Tomasz Owerko, Mateusz Kulig, Piotr Stolarczk, Zbigniew Tabaczyński, Grzegorz Wiercioch.

b) Unifikacja Sędziów Krajowych Narciarstwa Wysokogórskiego

W dniu 20.12.2014r. w Zakopanem odbyła się unifikacja dla sędziów narciarstwa wysokogórskiego PZA. W ramach szkolenia, które prowadził Mariusz Rogus odbyły się zajęcia teoretyczne oraz praktyczne dla sędziów NW.

c) Kurs Sędziów Międzynarodowych ISMF

W dniach 11–15 grudnia 2014r. we francuskim Chamonix odbył się kurs dla przyszłych międzynarodowych sędziów narciarstwa wysokogórskiego. Polskę reprezentowało czworo kursantów: Aleksandra Chruściel, Monika Strojny, Tomasz Tywonek oraz Krzysztof Banot. Wszyscy nasi reprezentanci pozytywnie przeszli zarówno część teoretyczną, jak i praktykę.

Ad.4

PUCHAR POLSKI W NARCIARSTWIE WYSOKOGÓRSKIM

a) Puchar Czantorii

Zawody zaplanowane na 17 dzień stycznia niestety z powodu niesprzyjających warunków atmosferycznych (brak śniegu) nie odbyły się.

b) Puchar Połonin

14 dnia lutego odbyła się pierwsza edycja tegorocznych pucharowych zmagani w narciarstwie wysokogórskim. W Bieszczadach podczas XIX Pucharu Połonin zawodnicy rywalizowali na 23km trasie liczącej 1124m przewyższenia.

Zwycięzcy zawodów:

1. Jakub Przysaś (SKTJ) - 02:01:15	1. Klaudia Tasz (KW Zakopane) - 02:38:05
2. Marcin Piętka (KS Kandahar) - 02:06:27	2. Agnieszka Solik (KS Kandahar) - 02:47:46
3. Krzysztof Drzygała (GOPR) - 02:20:56	3. Iwona Januszyk (KS Kandahar) - 02:55:36

c) Puchar Pilska – Mistrzostwa Polski

22.02.2015 stoki Pilska w Beskidzie Żywieckim już po raz piętnasty „opanowali” najlepsi polscy skialpiniści. Rywalizacja miała iście międzynarodowy charakter, gdyż prócz Polaków na starcie pojawili się również zawodnicy z Czech, Słowacji, USA i Kanady.

Trasa Mistrzostw Polski prezentowała się następująco : Schronisko na Hali Miziowej (start) – Kopiec – Potok Cebulowy – Hala Miziowa – Szczawiny – Byk – Solisko – Kopała Pilska – Kopiec – Potok Cebulowy – Hala Miziowa – Szczawiny – Schronisko na Hali Miziowej (meta). Czyli finalnie 5 stromych i technicznych podejść (zakosami, z buta i z użyciem lin poręczowych) oraz 4 terenowe i wymagające zjazdy dały ok 14km długości i 1430 metrów przewyższenia, których pokonanie wcale nie okazało się takie proste.

Z tak przygotowaną przez organizatora (Klub Skialpinistyczny KANDAHAR) trasą najlepiej poradzili sobie Jakub Przysaś (SKTJ) i Tomasz Brzeski (TKN Tatra Team) uzyskując czas: 01:44:23 i wyprzedzając drugi na mecie zespół z KS Kandahar (Jacek Żebracki/ Marcin Piętka - 01:44:41) o 17 sekund. Nietrudno się domyślić, iż walka na trasie była bardzo zacięta, zwłaszcza, że Polakom cały czas „deptał po nartach” trzeci na mecie (amerykańsko – słowacki) team Eric Carter i Lukáš Trizna (01:46:20). Podium Mistrzostw Polski uzupełniła czwarta na mecie para z KW Zakopane Mateusz Kulig/ Mariusz Wargocki.

Wśród Pań bezkonkurencyjne okazały się dwie Anie (Figura i Tybor) - zawodniczki KW Zakopane które dotarły na metę po 2 godzinach, 6 minutach i 36 sekundach od startu. Drugą lokatę wywalczyły ich klubowe koleżanki: Magdalena Derezińska – Osiecka oraz Klaudia Tasz (02:11:37), a na najniższym stopniu podium z czasem 02:33:57 stanęły skialpinistki z KS Kandahar: Agnieszka Solik w parze z Iwoną Januszyk.

d) Zawody KW Zakopane + Puchar SN PTT

Zawody organizowane przez KW Zakopane miały odbyć się 7 marca, ale kłopoty zmusiły organizatorów do połączenia sił z SN PTT co zaowocowało wspólnymi zawodami, które odbyły się w niedzielę 22 marca 2015r. W XIV Pucharze SN PTT / KW Zakopane im. Józefa Oppenheima wystartowało w tym roku 70 zawodników. Trasa tradycyjnie prowadziła w masywy Grzesia, Rakonia, na Długi Uplaz i do Krowińca.

Pogoda niestety nie dopisała. Pojawiła się gęsta mgła, która spowodowała, że niektórzy startujący pogubili się na trasie. Spośród seniorów pierwszy na mecie zameldował się słowacki skialpinista, Jozef Hlavco (Dynafit Bobrowiec), który zwyciężył wśród mężczyzn z czasem 01:52:25, drugi był Tomasz Brzeski – 01:54:19 (TKN Tatra Team), a trzeci Marcin Piętka z KS Kandahar z czasem 02:03:49. U Pań bezkonkurencyjna okazała się tegoroczna wicemistrzyni świata w sprintach, Anna Figura, która zwyciężyła z czasem 02:04:56, za nią uplasowała się Klaudia Tasz (02:30:11), a trzecia na mecie była Anna Tybor (02:34:01).

e) Memoriał im. Piotra Malinowskiego

W wyjątkowo trudnych warunkach zimowych, przy padającym śniegu, wietrze i mgle ponad 170 osób wystartowało w międzynarodowym XVIII Memoriale Piotra Malinowskiego w Skialpinizmie. W sobotę 18 kwietnia zawodnicy z Polski, Słowacji i Czech pokonali wymagającą, przepiękną trasę: z Hali

Gąsienicowej na Liliowe, Świnicką Przełęcz i Karb, Zawrat, przez Pustą Dolinkę na Kozią Przełęcz i do mety przy Schronisku Murowaniec. Zwycięzcy Jozefovi Hlavco ze Słowacji pokonanie tej liczącej ponad 1500m przewyższenia i około 12km trasy zajęło zaledwie 2h 2minuty, a najszybszej z kobiet, Ani Figurze z Zakopanego: 2h 14minut!

Zwycięzcy zawodów:

1. Jozef Hlavco (Dynafit Bobrowiec) - 2h02:19	1. Anna Figura (KW Zakopane) – 02:14:18
2. Jacek Żebracki (KS Kandahar) - 2h04:42	2. Klaudia Tasz (KW Zakopane) – 02:36:40
3. Milan Madaj (James Bobrowiec) - 2h04:45	3. Julia Wajda (KW Zakopane) – 02:37:37

Tradycyjnie już Memoriał był także zakończeniem zmagania w Pucharze Polski PZA, który zdobyli Marcin Piętka (KS Kandahar) i Ania Figura (KW Zakopane) w kategorii senior, Tomasz Brzeski (TKN Tatra Team) i Klaudia Tasz (KW Zakopane) w kategorii weteran, Piotr Niessner (KS Kandahar) i Zofia Gutek (Speleoklub Bielsko – Biała) w kategorii nestorów, Marek Legaszewski (GM PZA) w kategorii juniorów oraz Franciszek Rząsa (GM PZA) i Ewa Brzeska (GM PZA) w kadetach.

Ad. 5

MISTRZOSTWA ŚWIATA – VERBIER (SZWAJCARIA)

Mistrzostwa Świata w narciarstwie wysokogórskim odbywały się w dniach 06-12.02.2015r. w szwajcarskiej miejscowości Verbier w Dolinie Val de Bagnes. Polskę reprezentowali: seniorka Anna Figura, seniorka Anna Tybor, senior/espoir Karol Karpierz i junior Mateusz Knap, kierownikiem wyjazdu była Agnieszka Solik.

W pierwszym dniu zawodów skialpiniści rywalizowali w sprintach, w których Mateusz Knap w juniorach zajął 21 miejsce, Karol Karpierz w seniorach 48/ w espoir 16. Ania Tybor w seniorkach 21,

ANNA FIGURA ZOSTAŁA WICEMISTRZYNIĄ ŚWIATA !!!

Drugi dzień zawodów to rywalizacja seniorów na trasie verticalu, zawodnicy startowali z wysokości 1333m, przebiegali przez centrum Verbier i osiągnęli metę na wysokości 2180m, pokonując podczas startu 847m przewyższenia. Konkurencję wygrali Laura Orgue Vila i Kilian Jornet. Anna Figura zajęła 15 miejsce a Karol Karpierz był 68 i 19 w klasyfikacji espoir.

W trzecim dniu rywalizacji seniorzy odpoczywali a trasę verticalu pokonywali juniorzy 655m przewyższenia i juniorki, kadeci oraz kadetki 460m przewyższenia. Vertical juniorów wygrał Szwajcar Remi Bonnet, który 655m w pionie pokonał z czasem 29min38sek. Mateusz Knap zajął 23 miejsce.

Kolejny dzień zawodów to start seniorów w konkurencji indywidualnej. Trasa biegu liczyła 1700m przewyższenia dla seniorów i 1360m dla senierek. wyścigi wygrali Kilian Jornet i Laetitia Roux. Ania Figura wywalczyła bardzo dobre 15-ste miejsce, Anna Tybor była 34-ta. Karol Karpierz w kategorii espoir zajął 17 miejsce.

W piątym dniu mistrzostw na starcie wyścigu indywidualnego stanęli juniorzy i kadeci. Mateusz Knap miał do pokonania 1500m przewyższenia i zajął 19 miejsce.

Rywalizacja w najtrudniejszej konkurencji - teamach, odbywała się w przedostatnim dniu mistrzostw. Seniorzy mieli do pokonania ponad 2100m a seniorki niecałe 2000m. Juniorzy i kadeci w tej konkurencji nie startują. Wśród mężczyzn zwyciężyli Matteo Eydallin i Damiano Lenzi. Najszybsze wśród pań były Axelle Mollaret i Laetitia Roux. Anna Figura z Anną Tybor zajęły 12 miejsce.

Ad. 6

THE BIG RACE

a) Pierra Menta

Czterodniowe, prestiżowe zawody Pierra Menta, odbyły się już po raz trzydziesty w rejonie Rhone Alps we Francji. Zaliczane są do cyklu najważniejszych zawodów- La Grande Course oraz wchodzi w skład Pucharu Świata Teamów. W tym roku udział w nich wzięło 25 zespołów kobiecych i aż 187 męskich.

Zawody charakteryzują się wymagającymi trasami o dużych różnicach wysokości do pokonania, bardzo trudnymi zjazdami oraz wieloma technicznymi elementami, takimi jak podejścia na rakach i odcinki graniowe z liną poręczową do asekuracji. Zazwyczaj trasa ma cztery do sześciu podejść,

2500m do 3200m deniwelacji i 10km do 30km. Przez cztery dni zawodnicy mają do pokonania 10 000m podejść i ponad 80 km. Trudność trasy, wyczerpanie i kontuzje powodują, że każdego roku około 20 zespołów nie jest w stanie ukończyć zawodów.

W dniach 11-14.03.2015r., w jubileuszowej trzydziestej Pierra Mencie, wzięły udział dwa zespoły z Polski: kobiece w składzie Anna Figura (KW Zakopane) i Anna Tybor (KW Zakopane) – 11 miejsce oraz męski w składzie Mariusz Wargocki (KW Zakopane) i Marcin Piętka (KS Kandahar) – 59 miejsce.

Zawody w kategorii teamów męskich, z łącznym czasem 9godz 22min, wygrali Włosi: Matteo Eydallin i Damiano Lenzi, którzy już od pierwszego dnia objęli prowadzenie. Wśród kobiet triumfowała para francusko-hiszpańska: Laetitia Roux i Mireia Miro Varela z czasem 11godz 43 min.

b) Adamello Ski Raid

Kolejne kultowe zawody (40km; + 3.400m – 4.000m) odbyły się 12 kwietnia we Włoszech (start z Przełęczą Tonale – meta na Ponte di Legno). Członkowie Kadry Narodowej w narciarstwie wysokogórskim nie startowali w tej edycji TBR. Polskę reprezentował tylko „turystyczny” team weteranów z KS Kandahar: Tomasz Synowski w parze z Janem Tomasiakiem.

Zawody wygrali Włosi: Matteo Eydallin i Damiano Lenzi oraz Laetitia Roux i Mireia Miro Varela.

c) Trofeo Mezzalama

W zawodach planowanych na 25 kwietnia miały wystartować 2 polskie teamy: kobiece – Anna Figura/ Anna Tybor/ Magdalena Derezińska – Osiecka oraz męski – Marcin Piętka/ Jacek Żebracki/ Tomasz Brzeski jednak z powodu złych warunków atmosferycznych oraz braku możliwości zapewnienia bezpieczeństwa zawodnikom organizator podjął decyzję o przeniesieniu zawodów na 2 maja.

Niestety w tym terminie z różnych względów nasi zawodnicy musieli zrezygnować ze startu i finalnie Polskę reprezentował tylko jeden team: Marcin Piętka (KS Kandahar)/ Jakub Przysaś (SKTJ)/ Tomasz Brzeski (TKN Tatra Team), który na tej ekstremalnej (biegnącej powyżej 4.000m. m.in. przez wierzchołek Castora – 4.226m), zlokalizowanej w masywie Monte Rosy (start w Cervini; meta w Gressoney), liczącej 45 km oraz 2.800m deniwelacji trasie wywalczył 34 lokatę.

Zawody wygrali Włosi: Matteo Eydallin/ Damiano Lenzi/ Michaele Boscacci oraz kobiece międzynarodowy (szwedzko – francusko – szwajcarski) team Emelie Forsberg/ Axelle Mollaret/ Jennifer Fiechter.

*Sporządził:
Marcin Zwoliński*

4.5. Komisja Wspinaczki Skalnej

1. Narodowy Ranking Wspinaczki Skalnej

a) dofinansowania

KWSk przyznała dofinansowania za udział w Narodowym Rankingu Wspinaczki Skalnej PZA w sezonie 2014. Najlepsi wspinacze skalni, powołani do Kadry Narodowej otrzymali dofinansowanie na wyjazdy sportowe w 2015r. w ramach dotacji z MSiT. Dofinansowaniem objęto po pięć pierwszych osób z czterech kategorii rankingowych we wspinaczce skalnej: seniorki (drogi sportowe i buldering), seniorzy (drogi sportowe i buldering).

Wysokość dofinansowań przedstawia się następująco:

1. miejsce - 2400 zł
2. miejsce - 1800 zł
3. miejsce – 900 zł
4. miejsce - 600 zł
5. miejsce – 300 zł

Dla juniorów, którzy zajęli czołowe miejsca w rankingu, KWSk tak jak i w ubiegłym roku zorganizuje zgrupowanie kadry w jednym z europejskich rejonów skalnych.

Polski Związek Alpinizmu wspiera wspinaczy dzięki środkom Ministerstwa Sportu i Turystyki. Zachęcamy do rejestracji i udziału w rankingu 2015r. we współzawodnictwie Narodowego Rankingu Wspinaczki Skalnej PZA.

Klasyfikacja w dniu zamknięcia rankingu za sezon 2014 roku, zgodnie z Regulaminem NRWS przy uwzględnieniu spełnienia minimów klasyfikacyjnych i przy szczególnym uwzględnieniu punktów II-3 i 5 oraz IV-3 przedstawiała się następująco:

Seniorki - drogi sportowe

1. Kinga Ociepka-Grzegulska
2. Janina Gmitter
3. Karolina Ośka
4. Agata Wiśniewska
5. Joanna Niechwiedowicz

Seniorki - bouldery

1. Sylwia Buczek
2. Kinga Ociepka-Grzegulska
3. Gosia Rudzińska
4. Olga Niemiec
5. Natalia Terlecka

Seniorzy - drogi sportowe

1. Kamil Ferenc
2. Łukasz Dudek
3. Piotr Schab
4. Mateusz Haładaj
5. Marcin Wszolek

Seniorzy - bouldery

1. Łukasz Dudek
2. Piotrek Czarnecki
3. Paweł Jelonek
4. Konrad Ociepka
5. Paweł Pietrzak

b) Zgrupowanie kadry juniorów – Frankenjura (Niemcy)

W dniach 18-28.12.2014 odbyło się zgrupowanie Kadry Juniorów PZA we wspinaczce skalnej na Frankenjurze. W obozie wzięli udział: Ida Kupś, Wojtek Pełka, Filip Chrapowicki oraz Jerzy Laskowski. Dodatkowo za zgodą KWSk w obozie wziął udział nie będący członkiem Kadry Narodowej Kostek Sobański wraz z tatą. Sztab trenerski tworzyli: Mateusz Haładaj oraz Łukasz Dębowski.

Najlepsze przejścia

Ida Kupś:

Tanz der Aroganz 9+/10- RP
Roter Baron 9- OS

Wojciech Pełka:

Tanz der Aroganz 9+/10- Flash
Totenbrett 9+ RP
Hich Hike the Plane 9/9+ RP
Chasin the Train 9 Flash
Gotz von B 9- OS

Jerzy Laskowski:

Tanz der Aroganz 9+/10- RP
Hich Hike the Plane 9/9+ Flash
Hercules 9/9+ RP
Chasin the Train 9 Flash
Roter Baron 9- OS
Trajbjagd 9- OS

Filip Chrapowicki:

Totenbrett 9+ RP
Hich Hike the Plane 9/9+ Flash

c) Zgrupowanie Kadry Juniorów PZA- El Chorro (Hiszpania)

W dniach 18-28.12.2014r. odbyło się drugie w tym roku zgrupowanie Kadry Juniorów PZA we wspinaczkę skalną. Tym razem najlepsi młodzi wspinacze przez 10 dni przebywali w El Chorro. W obozie wzięli udział: Ida Kupś, Wojtek Pełka, Jerzy Laskowski i Filip Chrapowicki.

Kadrę instruktorską – trenerską tworzyli: Łukasz Dębowski i Piotr Xięski.

Najlepsze przejścia:

Ida Kupś:

Lourdes 8a RP

Rima Libre 8a RP

Thunder Struck 7c+ RP

Wojciech Pełka:

Swimming Through a Shark Attack 8a+ RP

Lourdes 8a RP

Rima Libre 8a RP

Jerzy Laskowski:

Swimming Through a Shark Attack 8a+ RP

Lourdes 8a RP

Filip Chrapowicki:

Rima Libre 8a RP

d) wnioski dotyczące działania NRWS

W rankingu swoje przejścia rejestruje obecnie około 150 zawodników. System działa bez większych zarzutów, a prawidłowość działania rankingu kontrolują sami zawodnicy (dotyczy zwłaszcza nieterminowych wpisów). Według KWSk do poprawy jest mechanizm finansowania zawodników. Potrzebny jest sponsor dla Kadry Narodowej wyłonionej na podstawie NRWS, a zwłaszcza dla juniorów. Potrzebny jest również menadżer, oraz osoba odpowiedzialna za stronę informatyczną rankingu. Aktualnie wszystkimi sprawami zajmuje się Łukasz Dębowski.

2. Wnioski ekiperskie w 2014r.

Do Komisji wpłynęło 15 wniosków ekiperskich. Prace miały odbyć się w następujących rejonach: Podkarpacie, Jura Południowa, Jura Środkowa, Sudety. W styczniu KWSk dostała sprawozdania za ledwie od 3 osób.

3. Zakupy sprzętowe

Poza standardowymi zamówieniami (ringi, stanowiska, kleje) KWSk w 2014r. dokonała zakupu zestawu firmy de Walt. W skład zestawu wchodzi: kątownica, wiertarka, cztery akumulatory (jeden zginął podczas kursu ekiperskiego), ładowarka do akumulatorów, klucz do wymiany tarczy w kątownicy.

4. Kurs i staż ekiperski

W dniach 18-19 października 2014r. odbył się kurs ekiperski PZA. Kadrę kursu stanowili: Piotr Drobot (kierownik), Dariusz Piętaś oraz Jacek Trzemżański. W konsultacjach pomagał Andrzej Starosolski. Szkolenie zostało zorganizowane przez KWSk. Kurs odbył się w Smoleniu, gdzie po zajęciach teoretycznych rozpoczęła się wymiana asekuracji w grupie Zegarowych Skał. W ramach szkolenia usunięte zostały stare punkty asekuracyjne oraz wklejono nowe ringi i stanowiska posiadające certyfikat UIAA.

W kursie wzięli udział:

Artur Kraszewski (KW Trójmiasto)

Artur Maślanka (KW Kraków)

Krzysztof Kopystyński (WKW)

Jacek Czech (KW Katowice)

Michał Grzyb (KW Gliwice)

Olga Kosek (AKG Łódź)

Karol Tabor (KS Korona)

Bartosz Stelmaszczyk (WKGiJ)

Piotr Orzechowski (KW Gliwice)

Tydzień później, w dniach 25-26 października odbył się staż ekiperski organizowany przez KWSk. Kadre stanowili: Piotr Drobot, Jacek Trzemżalski oraz Dariusz Pięta. Obszarem działalności był również Smoleń. Wymieniona została asekuracja na Goncerzycy, Grodzisku Pańskim, Grodzisku Chłopskim oraz Krzywości.

W stażu uczestniczyli:

Jacek Czech (KW Katowice)
Krzysztof Wrobel (KW Gliwice)
Olga Kosek (AKG Łódź)
Artur Maślanka (KW Kraków)
Zbigniew Warakowski (UKA Warszawa)
Michał Grzyb (KW Gliwice)
Piotr Orzechowski (KW Gliwice)

Pozostali uczestnicy kursu staż mieli odbyć w innym terminie we współpracy z ekipierami PZA.

W dniu 24.02.2015r. na wniosek Kierownika kursu kiperskiego, Zarząd PZA nadał stopień ekipera PZA następującym osobom:

Artur Kraszewski (KW Trójmiasto)
Artur Maślanka (KW Kraków)
Krzysztof Kopystyński (WKW)
Jacek Czech (KW Katowice)
Michał Grzyb (KW Gliwice)
Olga Kosek (AKG Łódź)
Karol Tabor (KS Korona)
Bartosz Stelmaszczyk (WKGiJ)
Piotr Orzechowski (KW Gliwice)
Krzysztof Wrobel (KW Gliwice)

5. Rezygnacja przewodniczącego Dariusza Pięta i nieprawidłowości przy realizacji projektu Life+ „Ochrona cennych przyrodniczo siedlisk nieleśnych charakterystycznych dla obszaru Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd”

W grudniu 2014r. zarówno do Komisji, jak i do Zarządu PZA zgłoszono wątpliwości dotyczące przebiegu kursu i stażu ekiperskiego oraz udziału kursantów w działaniach, w ramach projektu Life+. Działania w projekcie, polegające na wymianie asekuracji oraz obniżeniu stanowisk zjazdowych na drogach wspinaczkowych w rejonie Smolenia, Ryczowa, Morska, Skarżyc oraz Łutowa, prowadzone były przez firmę Sport2B, której właścicielem jest Jacek Trzemżalski. W pracach uczestniczył także Dariusz Pięta. Na tych samych drogach przeprowadzono kurs i staż ekiperski. Kursanci i stażyści nie zostali poinformowani o fakcie, że działania te nie są prowadzone przez PZA, a przez prywatną firmę.

Z dokumentacji przetargowej oraz ze sprawozdania po kursie i stażu ekiperskim wynika, że kursanci oraz stażyści wykonali społecznie prace, które stanowiły ok. 15% działań ekiperskich zaplanowanych w projekcie. Zgodnie z dokumentacją, kwota przeznaczona na przeprowadzenie działań ekiperskich w projekcie Life+ wyniosła ok. 140 tys. zł.

W grudniu 2014r. Dariusz Pięta złożył rezygnację z funkcji przewodniczącego KWSk. Zarząd PZA rezygnację przyjął i od lutego 2015r. komisja działa w składzie trzyosobowym bez przewodniczącego. Zarząd PZA zdecydował też, że do czasu całkowitego wyjaśnienia sprawy, kol. D. Pięta i J. Trzemżalski nie mogą być beneficjentami środków pochodzących z budżetu PZA. Zostali także poproszeni o zwrot sprzętu, będącego własnością PZA, a pozostającego w ich dyspozycji. Sprzęt został przekazany do magazynu PZA na początku maja 2015r.

6. Spotkanie w sprawie dróg na własnej asekuracji pod Krakowem.

Na 19.05.2015r. zostało zaplanowane spotkanie dyskusyjne w Krakowie dotyczące dróg na własnej asekuracji w dolinkach: Kobyłańskiej, Bolechowickiej i Będkowskiej. Konsultacje środowiskowe oraz próba uporządkowania statusów niektórych dróg są początkiem inwentaryzacji dróg z własną asekuracją w Polsce. Wniosek o stworzenie takiej listy został przegłosowany w 2013r. na Walnym Zgromadzeniu Delegatów PZA i Komisja zajęła się jego realizacją, poczynając od Jury Południowej.

Sporządził
Miłosz Jodłowski

4.6 Komisja Kanioningowa

Komisja pracowała w składzie:

1. Jacek Broński - Przewodniczący
2. Joanna Jędrys – członek
(od 01.05.2014 rezygnacja Joanny Jędrys, kooptacja Małgorzaty Multan)
3. Marcin Sikora – członek
4. Aleksander Dobrzański – członek
5. Zbigniew Tabaczyński – członek

Pierwsze spotkanie członków Komisji odbyło się w dniu 6 marca 2013 roku w Wadowicach i dotyczyło spraw organizacyjnych. W trakcie obrad stanowisko przewodniczącego zaproponowano telefonicznie Jackowi Brońskiemu, na co kandydat się zgodził. Głównym zadaniem nowo powołanej Komisji, było stworzenie nowego, przejrzystego programu szkolenia, którego treść ma zawierać zunifikowane techniki, zalecane przez Federacje Europejskie.

Na początku kwietnia został opracowany wstępny szkic programowy, gdzie w czterech blokach zostały usystematyzowane treści dotyczące wybranych tematów. Zadania zostały rozdzielone i były opracowywane przez członków Komisji indywidualnie lub zespołowo, w oparciu o charytatywną pracę grup roboczych, wywodzących się z poszczególnych środowisk kanioningowych. W czasie kwietniowego, dwudniowego spotkania w Zakopanem 19-21 kwietnia 2013, cały zespół pracował w terenie, zajmując się zagadnieniami wodnymi. W ramach współpracy z TOPR, możliwe było przeprowadzenie zajęć w Wodogrzmotach Mickiewicza i na Białce. Obecny na zajęciach zespół Instytutu Ratownictwa na Wodach Górskich i Powodziowych, pomógł w wyborze zadań i zastosowaniu właściwego, fachowego nazewnictwa. Tematy te były dodatkowo omawiane i systematyzowane w ramach zajęć z ratownictwa wodnego, zorganizowanych przez WGiP na torze kajakowym w Wietrznicach w dniach 10-11.05.2013. W czerwcu 2013 roku komisja została oficjalnie powołana przez zarząd PZA.

Końcem maja 2014, w ramach szkolenia organizowanego przez Tatrzańskie Stowarzyszenie Kanioningowe na Białce - Okulne, dokonano praktycznego testu wybranych technik stosowanych w ratownictwie wodnym i zmodyfikowano zapisy w bloku programowym. Przedyskutowano też wstępnie zagadnienia związane z sygnalizacją. Resztę tematów opracowywano we własnych środowiskach, wykorzystując materiały i opracowania osób posiadających doświadczenie i wiedzę w dziedzinach sportów z kanioningiem związanych.

W listopadzie została zakończona pisemna część podstawowych zagadnień wodnych, a ratownictwo linowe przedstawiono w formie prezentacji multimedialnej, na zakończeniu sezonu kanioningowego - Cap-Corse 2013. Na spotkaniu w którym uczestniczyło ponad 50 osób członkowie komisji przedstawili wykłady i prelekcję - Techniki autoratownictwa kanioningowego, Ratownictwo kanioningowe - omówienie stosowanych technik, Analiza wypadków i incydentów w sezonie 2013. Ponadto usystematyzowano też część materiału dotyczącego zagadnień sprzętowych i poręczowania. W dniach 12-13.07.2014 zostały zorganizowane dwudniowe warsztaty dotyczące zagadnień wodnych, w których licznie uczestniczyli członkowie środowisk Kanioningowych, (23 uczestników i 5 osób prowadzących zajęcia). Zajęcia przeprowadzono na Rzece Białce – Okulne i prowadzili je instruktorzy Instytutu Ratownictwa na Rzekach Górskich i Powodziowych z Wietrznic. W dniach 3-5.10.2014 zorganizowano szkolenie z zakresu technik linowych i podstaw poręczowania stosowanych w kanioningu. Zajęcia przeprowadzono w rejonie Olkusza na skale Pazurek i uczestniczyło w nich 23 uczestników i 3 osoby prowadzące zajęcia. W najbliższym czasie przeprowadzone zostaną kolejne zajęcia z technik linowych, które zaplanowano na 22-24.05.2015 i ponownie odbędą się one na Pazurku. Teren został przez członków komisji odpowiednio przygotowany i oringowany pod kątem specyfiki działań linowych w kanionach. Na dzień 27-28 czerwca 2015 zaplanowano przeprowadzenie praktycznej prezentacji zagadnień dotyczących autoratownictwa i ratownictwa w kanionach i zostanie przeprowadzona w Tatrach, zamykając ostatecznie etap tworzenia programu dla PZA. Prace nad częścią opisową i graficzną są w trakcie końcowej realizacji a przygotowane dokumenty zostaną przekazane do Zarządu Polskiego Związku Alpinizmu, Przewodniczącemu Komisji Szkolenia oraz umieszczone na stronie PZA w zakładce Kanioning – materiały szkoleniowe. Obecnie w zakładce tej znajduje się usystematyzowany spis tematyczny zagadnień programowych.

*Sporządził:
Jacek Broński*

4.7. Komisja Tatrzańska

Komisja Tatrzańska w ostatnim roku działała w składzie:

Ditta Kicińska – Przewodnicząca,
Marek Wierzbowski
Piotr Xięski
Piotr Kubicki

Baza tatrzańska

Betlejemka

W sezonie wiosenno-letnim 2014 w obiekcie zmodernizowano wewnętrzną instalację elektryczną, co pozwoliło na całkowitą rezygnację z gazu propan-butan w butlach, stosowanego dotychczas do zasilania kuchenek, dogrzewania sanitariatów czy podgrzewania wody. Usunięte zostały również nieprawidłowości w działaniu wentylacji w pomieszczeniach kuchni i sanitariatów, co w istocie spowodowało się do wykonania instalacji mechanicznej w budynku. W wyniku przeprowadzonych prac, została również dostosowana do wymogów przepisów bezpieczeństwa pożarowego klasa palności obudowy drogi komunikacji w obiekcie. W czerwcu 2014 po ponad siedmiomiesięcznej przerwie Betlejemka wznowiła działalność noclegową. Koszty poniesione w związku z remontami wyniosły kilkadziesiąt tysięcy złotych (same udokumentowane fakturami koszty kwalifikowane czyli zakupy materiałów i usług to ponad 39 000 zł brutto). Spora część prac modernizacyjnych wykonana została własnym sumptem. Polski Związek Alpinizmu zwrócił się z prośbą o wsparcie finansowe do Fundacji Wspierania Alpinizmu Polskiego im. J. Kukuczki od której otrzymał 4 000 zł oraz do właściciela obiektu – Tatrzańskiego Parku Narodowego (z prośbą o uznanie i rozliczenie kosztów w formie odstąpienia od pobierania przez TPN opłat czynszowych za kolejne okresy najmu – rozmowy w tej sprawie cały czas trwają).

Polana Szalasiska i Polana Rogoźniczańska

Podobnie jak w latach ubiegłych obozowiska były prowadzone przez Ewę Liberę (Rogoźniczańska) i Juliana Kubowicza (Szalasiska). Obozowiska działały od 28 czerwca do ostatniego dnia sierpnia. W czasie funkcjonowania prowadzone były doraźne prace remontowe. Przed sezonem letnim więcej prac zostało wykonanych na Polanie Rogoźniczańskiej z powodu zniszczeń wywołanych wichurą pod koniec 2013 roku - m.in. zniszczona wiata bazowa. W sezonie letnim 2014 grotolazi mogli korzystać z domku wynajętego na obozowisku (na potrzeby kuchni i jadalni oraz suszarni). Aktualnie trwają rozmowy w środowisku jaskiniowym dot. dalszego funkcjonowania obozowiska.

Akcja „Junior” i „Senior” oraz akcja „Zima”

W sezonie letnim, zarówno na obozowiskach, jak i w Betlejemce prowadzone były akcje „Junior” i „Senior”. Natomiast dzięki akcji „Zima” – każdy nocleg w Starym Schronisku w Morskim Oku był dofinansowywany w wysokości 8 zł przez Polski Związek Alpinizmu. Dodatkowo – dzięki uprzejmości p. Marii Łapińskiej – „Juniorzy” mogli korzystać z niższych cen za noclegi.

Projekt Planu Ochrony Tatrzańskiego Parku Narodowego

W związku z przygotowywanym Projektem Planu Ochrony TPN w ciągu roku odbywały się spotkania, zarówno z Dyrekcją Parku, jak z firmą Krameko Wykonawcą projektu Planu Ochrony TPN. PZA zgłosiło jeszcze na etapie tworzenia Projektu istotne z punktu widzenia środowiska wspinaczkowego uwagi zarówno w obszarach funkcjonowania bazy tatrzańskiej jak i udostępniania obszarów TPN do działalności taternickiej, jaskiniowej i skitourowej.

O ile większość zgłoszonych przez PZA uwag dotyczących funkcjonowania obiektów bazy taternickiej czy udostępnienia jaskiń zostało ujęte w Projekcie Planów Ochrony, to postulowane przez KT PZA rozszerzenie obszarów udostępnionych do aktywności taternickiej w Tatrach Zachodnich w wykonanym przez firmę Krameko projekcie Planów Ochrony TPN niestety nie zostały uwzględnione. PZA zamierza w dalszym ciągu intensywnie działać w tej sprawie i zgłaszać nasze postulaty na wszystkich kolejnych etapach procedowania Planów Ochrony

Sporządziła:
Ditta Kicińska

4.8. Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej

W opisywanym w sprawozdaniu okresie, KWW PZA pracowała w składzie

1. Wojciech Grzesiok - przewodniczący
2. Janusz Majer
3. Andrzej Życzkowski

KWW realizowała swoje zadania zgodnie z [założeniami](#) wypracowanymi w latach poprzednich, współpracując przy ocenie wpływających wniosków o dofinansowania i podziale środków na wyprawy i wyjazdy sportowe ze środowiskowymi ekspertami.

Zasady pracy KWW

- obiektywizm przy podziale środków,
- szeroki dostęp do dofinansowań,
- dofinansowania w trybie sportowym przyznawane po spełnieniu określonych sportowych kryteriów,
- dofinansowania w trybie unifikacyjnym przyznawane mniej doświadczonym zespołom,
- proste i przejrzyste procedury.

Dofinansowania na wyprawy i wyjazdy sportowe przyznawane są raz w roku, a zgłoszenia przyjmuje się do 15 listopada roku poprzedzającego wyprawę. Zarówno w przypadku wypraw, jak i wyjazdów alpejskich, dofinansowania przyznawane są w trybie unifikacyjnym i sportowym.

Komisja nie organizuje zebrań, a cała dyskusja i podejmowanie decyzji realizowane jest na bieżąco z wykorzystaniem grupy dyskusyjnej „wyprawy”. a także rozmów telefonicznych i skype konferencji.

Witryna internetowa KWW PZA

Witryna internetowa KWW zawiera informacje o [zasadach otrzymywania dofinansowań](#), formularze i wzory dokumentów. Ponadto na stronie KWW zamieszczane są wszystkie [wnioski](#) o dofinansowania, a także [sprawozdania](#) z zakończonych wyjazdów i wypraw.

Grupa Młodzieżowa PZA

Na wiosnę 2014 po udanym procesie selekcji powołana została nowa Grupa Młodzieżowa KWW. W roku 2015 Komisja Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej kontynuuje cykl szkoleniowy w ramach Grupy Młodzieżowej PZA. Aktualnie grupa liczy 7 uczestników. W bieżącym roku planowanych jest kilka obozów tatrzańskich i alpejskich.

8+

Polskie Himalaje

KWW z poparciem Zarządu PZA kontynuuje dzieło zainicjowane przez Artura Hajzera, w którym zawarte mają być zarówno działania zmierzające do zdobycia Nanga Parbat (8126m) i K2 (8611m), ale także wspieranie mniejszych wypraw o charakterze sportowym na himalajskie szczyty siedmiotysięczne oraz zdobycia polskiej, kobiecej Korony Himalajów.

Koordynatorem programu Polskie Himalaje jest Kol. Janusz Majer.

Wokół Kol. Janusza Majera skupiła się większość doświadczonych himalaistów, którzy tworzą Radę Programu Polskie Himalaje.

Grupy Kobieca i Wspinaczy Wysokogórskich PZA

Jesienią odbył się pierwszy etap selekcji do Grupy Kobiecej we Wspinaczce Wysokogórskiej oraz do Grupy Wspinaczy Wysokogórskich – w ramach obu tych grup mają być szkolone przyszłe kadry mogące z powodzeniem atakować sportowe cele w górach najwyższych.

W marcu 2015 w Morskim Oku zorganizowany został obóz dla Grupy Kobiecej PZA w którym wzięło udział 12 Koleżanek.

Jesienią planowane jest natomiast zgrupowanie Grupy Wspinaczy Wysokogórskich PZA w dolinie na Kaukazie. W obozie udział weźmie 10 uczestników pod kierownictwem znawcy rejonu – Pawła Karczmarczyka (KW Warszawa)

Kalendarium wypraw i wyjazdów sportowych KWW w okresie czerwiec 2014 – maj 2015

2014

Alpy w sezonie letnim 2014

pierwsza połowa sezonu charakteryzowała się trudnymi warunkami pogodowymi co spowodowało brak znaczących przejść. Na szczęście jesień potoczyła się wg innego scenariusza: znaczące sukcesy zanotowali : Rafał Zając (Wrocławski KW) i Marcin Woźniak (Wrocławski KW), przechodząc drogę Boivin-Vallencant TD+/ED, 1000 m (z wariantem dolnym wprost) na Wielkim Filarze Narożnym, następnie ten sam zespół pokonuje Drogę Schmitów na Matterhornie TD 1000 m, zespół Paweł Kopta (KS Korona), Adam Pieprzycki (KW Kraków), Tomasz Reinfuss i Robert Rokowski (KW Kraków) pokonuje Filar Croza ED1, WI4, M6+, 1200 m na Grandes Jorasses.

Zespoły Tomasz Klimczak (KW Warszawa) i Maciej Bedrejczuk (RKW) oraz Gosia Jurewicz (KW Olsztyn) i Józef Soszyński (KW Trójmiasto) kończą w odstępie kilku dni drogę Colton-MacIntyre ED2, A1, VI/6, 90°, 1100m co było pierwszym polskim przejściem tej drogi w zespole mieszanym.

Wyprawy w góry średnie i wysokie

Ola Przybysz (Wrocławski KW) dokonała wejścia na dziewiczy Szczyt The Temple o wys. 5100m i wytyczyła nową drogę północnej grani ściany Xuanwu w masywie Siugang w Chinach.

W Maroku zespół M. Mischa Brożyna (KS Korona), K. Korn (KW Zakopane) i M. Opozda (KW Kraków) przeszedł szereg dróg o trudnościach do 7c w skali francuskiej w wąwozie Taghia.

Sukcesem sportowym zakończył się wyjazd zespołu w składzie Konrad Ociepka (KS Korona), Maciej Dziedzic (KS Korona) do doliny Yosemite, w trakcie którego miało miejsce pierwsze polskie klasyczne [przejście drogi Freerider](#) 5.12d na ścianie El Capitan.

W 2014 roku podczas wypraw w ramach programu Polskiego Himalaizmu Zimowego zorganizowane zostały 2 wyprawy w góry najwyższe – początkowo celem wypraw miały być nie zdobyte jeszcze zimą K2 i Nanga Parbat, niestety z powodu zagrożenia atakiem terrorystycznym w dolinach pod Nanga Parbat cel został zmieniony na Broad Peak Middle. W wyprawach wzięło udział 14 zawodników – z czego szczyt 5 szturmowało K2, a 9-tka Broad Peak. Obie wyprawy zakończyły się sukcesem – K2 8611m – zostało zdobyte przez Janusza Gołębia (KW Gliwice) i Marcina Kaczkana (KW Warszawa), a Broad Peak 8051m przez zespół w składzie Agnieszka Bielecka (Wrocławski KW), Marek Chmielarski (KW Katowice) i Piotr Tomala (KW Lublin). Ponadto nasi reprezentanci zorganizowali i przeprowadzili udaną akcję ratunkową i ewakuację z wysoko położonego obozu umierającego himalaisty z Tajwanu. Za tą akcję w dniu 2 lutego 2015 roku w Centrum Olimpijskim w Warszawie Grzegorz Bielejec (KW Katowice), Marek Chmielarski (KW Katowice) i Mariusz Grudzień (KAGB GOPR) zostali [uhonorowani](#) dyplomem za "Czyn czystej gry" w 48 Konkursie Fair Play organizowanym przez Polski Komitet Olimpijski.

Ostatnim mocnym akcentem wpisującym się w zestawienie kalendarza wypraw 2014 było pierwsze polskie [przejście](#) drogi Supercanaletta na Fitz Roy w Patagonii, zrealizowane przez zespół Marcin Wernik (UKA Warszawa) i Agnieszka Tyszkiewicz (UKA Warszawa).

2015

Alpy w sezonie zimowym 2015

Sezon zimowy w Alpach w 2015 wypadł roku nadspodziewanie dobrze. Droga Schmidów na Matterhornie zyskała aż trzy przejścia w warunkach zimowych. Na uwagę zasługuje również przejście Grandes Jorasses drogą Colton-McIntyre (VI, 6, 1200m) zrealizowane przez zespół w składzie: Rafał Zając (Wrocławski KW), Wojciech Ryczer (KW Warszawa), Marcin Księżak (KW Warszawa). Odnotowaliśmy także dwa przejścia Eiger Nordwand (droga Heckmair'era), TD V 60-80st, 1800m, zrealizowane przez zespołu Maciej Bedrejczuk (Rzeszowski KW), Tadeusz Grzegorzewski (KW Warszawa) oraz Marcin Rutkowski (Wrocławski KW), Adam Ryś (KW Kraków).

Skutecznością i ekspresowym teamem wykazał się świetnie zapowiadający się zespół Dawid Sysak oraz Jacek Kaim, którzy w trakcie tygodniowego pobytu przeszli trzy alpejskie drogi w tym Supercouloir (V 5 M5+ 800m OS) na Mont Blanc du Tacul.

2015.01-06 w górach wysokich i średnich

Ze środków komisji został dofinansowany udział Kol. Olgi Kosek (AKG Łódź) w UIAA Ice Climbing World Cup & European Championship.

Sukcesem zakończyła się wyprawa w doborowym składzie: Marcin Tomaszewski (KW Szczecin) i Marek Raganowicz (KW Katowice) do Norwegii. Zespół wytyczył w warunkach zimowych nową polską drogę na ścianie Trollveggen trwającej 19 dni wspinaczce na północnej 1100 metrowej ścianie Trollveggen w Norwegii. Wytyczona droga przebiega w głównym spiętrzeniu urwiska i stanowi samodzielną linię, która nazwana została przez alpinistów „Katharsis”. Zespół otrzymał za niniejsze przejście nagrodę MSiT za wybitne osiągnięcia sportowe.

W marcu 2015 odbył się tatrzański obóz zimowy PHZ w dolinie Kieżmarskiej, kierownik Jerzy Natkański (KW Warszawa), 20 uczestników + kadra

W roku 2015 do kalendarza wypraw KWW PZA wpisane są wyprawy w ramach projektu Polskie Himalaje. Są to:

- letnia wyprawa do Tybetu, której celem jest zdobycie dziewiczego Labuche Kang III East 7250m,
  - jesienna wyprawa do Tybetu, w rejon Shisha Pangma, której celem jest zdobycie Phola Gagchen (Molamenchin) 7703m wsch filar + 1 wejście na Rechiang Ri I 6891m filarem płn.,
  - jesienna wyprawa do Syczuanu, której celem są nowe drogi w rejonie Minya Konka lub Genyen.
- jesienna wyprawa do Nepalu na Annapurnę IV 7525 – której celem jest poprowadzenie nowej drogi południowo-zachodnim filarem.

W dniach 10-17.05.2015 dwie reprezentantki PZA – Olga Kosek (AKG Łódź) i Małgorzata Grabska (Sudecki KW) wzięły udział w organizowanym cyklicznie przez BMC mityngu wspinaczkowym w Walii.

W chwili opracowywania niniejszego sprawozdania znajdujemy się dopiero u progu letniego sezonu 2015. W [kalendarzu wypraw i wyjazdów sportowych KWW 2015](#) znalazło się sporo interesujących wniosków. Liczymy na ich powodzenie i życzymy wszystkim bezpiecznego wspinania.

*Sporządził:
skład KWW*

4.9. Zespół Łączności Radiowej

Utworzony 36 lat temu Zespół Łączności Radiowej kontynuował wykonywanie przyjętych obowiązków, do których należą:

- Konserwacja i utrzymywanie w stanie sprawności sieci radiotelefonicznej PZA w Tatrach. Sieć ta działa nieprzerwanie już od 37 lat i według stanu na dzień dzisiejszy dysponuje dziesięcioma radiotelefonami noszonymi dobrej klasy, zdeponowanymi w Betlejemce, oraz zainstalowaną tam na stałe radiostacją bazową. Założenia wszyscy instruktorzy PZA mieszkający w Betlejemce powinni nosić radiotelefony i pozostawać na stałym nasłuchu od wyjścia z domu do powrotu. W praktyce nie zawsze to robią. Zespół Łączności uważa, że używanie radiotelefonów zdecydowanie poprawia ogólny poziom bezpieczeństwa wspinaczki w całym rejonie i powinno być obligatoryjne dla wszystkich instruktorów mieszkających w Betlejemce.
- Zaopatrywanie w sprzęt łączności wypraw, głównie organizowanych przez Związek i zrzeszone w nim kluby. W okresie sprawozdawczym zespół wyposażył w sprzęt łączności 8 wypraw, w tej liczbie 4 w łączność satelitarną.
- Udzielanie porad i pomocy technicznej osobom indywidualnym i wyprawom, które zaopatrzyły się w sprzęt łączności pochodzący z innych źródeł.

W czasie ostatniego remontu Betlejemki, bez porozumienia z Zespołem Łączności Radiowej PZA i bez jego wiedzy zdemontowano działający bezawaryjnie od wielu lat system alarmowy chroniący obiekt przed włamaniami i wizytami niedźwiedzi, złożony z 4 czujników ruchu, 4 reflektorów halogenowych, 2 syren, sygnalizatorów optycznych i dźwiękowych, oraz system zasilania awaryjnego, dostarczający energię elektryczną w przypadku zaniku napięcia w sieci. System ten, po podłączeniu Betlejemski do krajowej sieci energetycznej, działa nadal i w razie awarii sieci potrafi zasilić w energię elektryczną podstawowe urządzenia elektroniczne przez okres kilku dni.

Wyposażenie PZA w radiotelefony do użytku w Tatrach można uznać za wystarczające. Pięć posiadanych telefonów satelitarnych też powinno zaspokoić aktualne potrzeby wypraw. Nie mamy tylko telefonu satelitarnego pozwalającego na łączność z biegunami i okolicami podbiegunowymi

(Iridium), ale plany taryfowe tej sieci są bardzo niekorzystne przy naszym sposobie korzystania z telefonu. Natomiast solarny system zasilania polowego należałoby rozbudować o dodatkowe, lekkie baterie słoneczne większej mocy.

Zespół Łączności postanowił uzupełnić bazę sprzętową o nowoczesne radiotelefony noszone wraz z niezbędnym osprzętem oraz rejestratory dźwięku do użytku na wyprawach. Wsparcie tej inwestycji zaoferowała Fundacja Kukuczki, która zgodziła się pokryć połowę kosztów. Pierwsza, próbna partia sprzętu (5 radiotelefonów cyfrowo-analogowych Kenwood NX220 + rejestrator dźwięku Zoom H1) została zakupiona w kwietniu 2014. Sprzęt był przetestowany w warunkach wysokogórskich (wyprawa na K2 i BPM) i wg Zespołu Łączności jest odpowiedni dla działalności wypraw wysokogórskich. Jako sprzęt profesjonalny najwyższej klasy powinien podnieść bezpieczeństwo wypraw zapewniając większą niezawodność i czytelność komunikacji. Zespół rekomenduje jak najszybsze zrealizowanie pozostałej części inwestycji i wystąpił do Zarządu PZA o pozyskanie niezbędnych funduszy na ten cel.

W ostatnim okresie większość wypraw (niestety nie wszystkie) dbała o pożyczony sprzęt i zwracała go w terminie.

Wszystkie prace prowadzone w Zespole Łączności, bieżące naprawy sprzętu, jego konserwacje, wykonywane są społecznie, a niezbędne wydatki na zakup niektórych nowych urządzeń, części zamiennych i zużywających się akumulatorów oraz na urzędowe opłaty finansowane są z wpływów za wypożyczanie sprzętu wyprawom.

Szczegółowy wykaz sprzętu przeznaczonego do pożyczania wyprawom znajduje się na stronie internetowej PZA.

W okresie sprawozdawczym Zespół pracował w dwuosobowym składzie: Bogdan Jankowski i Marcin Kaczkan (przewodniczący Zespołu).

*Sporządził:
Marcin Kaczkan*

5. Inicjatywa Środowisk Wspinaczkowych „Nasze Skały”

To już siódmy rok działalności Inicjatywy Środowisk Wspinaczkowych „Nasze Skały” - powstała ona w maju 2008 roku, jako organizacja reprezentująca wspinaczy skalnych, zarówno zrzeszonych w klubach PZA jak i niezrzeszonych. Od jesieni 2009r. IŚW „Nasze Skały” jest umocowana organizacyjnie w Polskim Związku Alpinizmu, współpracując ściśle z Komisją Wspinaczki Skalnej oraz innymi agendami Zarządu Związku. Głównym jej zadaniem jest pomoc w nieskrępowanym dostępie do rejonów skałkowych Polski wszystkim wspinaczom.

Nad działaniami IŚW „Nasze Skały” sprawuje pieczę Rada. Przewodniczącym Rady jest Mariusz Biedrzycki (pomysłodawca i spiritus movens Inicjatywy).

W 2013 roku wyłonione zostało nieoficjalne kilkuosobowe „prezydium” (M. Biedrzycki, P. Xięski, M. Jodłowski, Wojciech Grzesiok, w pracach prezydium uczestniczy też często z głosem doradczym Sekretarz Generalny PZA - Marek Wierzbowski oraz inni członkowie Zarządu); przedstawiciele mediów przeszli głównie do roli wpierających działania „Naszych Skał”.

Praca w Naszych Skałach oparta jest na wolontariacie wielu ludzi. Pracownikiem etatowym jest dyrektor operacyjny, którego funkcję pełni Włodzimierz Porębski.

Z Radą i dyrektorem operacyjnym współpracuje ponad dwudziestoosobowe grono koordynatorów regionalnych, a także osób zajmujących się ściśle wybranymi zagadnieniami, np. prawnicy.

Konferencje członków prezydium Rady IŚW "Nasze Skały" odbywają się w miarę potrzeb (średnio raz w miesiącu, choć czasami kilka razy w miesiącu); omawiane na nich są wszystkie sprawy związane z działalnością, ponadto w poszczególnych tematach występuje regularna komunikacja osób zaangażowanych w dany temat.

Prowadzimy własną stronę internetową www.naszeskały.pl. Współpracujemy na bieżąco z większością serwisów wspinaczkowych, w tym oczywiście stroną www.pza.org.pl, Tatarnikiem.

Główna działalność IŚW „Nasze Skały” w okresie pomiędzy poprzednim a niniejszym Walnym Zgromadzeniem Delegatów Klubów i Sekcji Polskiego Związku Alpinizmu, to negocjacje z prywatnymi właścicielami, władzami samorządowymi oraz organami ochrony przyrody – Regionalnymi Dyrekcjami Ochrony Środowiska, Dyrekcjami Parków Krajobrazowych, Nadleśnictwami - terenów na których

znajdują się rejonry wspinaczkowe, głównie w Sudetach, na Śląsku, Podkarpaciu i w Małopolsce. Przedstawiciele Naszych Skał uczestniczą regularnie w sympozjach poświęconych terenom skałkowym, gdzie prezentujemy stanowisko Polskiego Związku Alpinizmu w kwestiach związanych z ochroną przyrody rejonów działania wspinaczy; jesteśmy zapraszani na posiedzenia Rad Ochrony Przyrody.

Oto niektóre z działań IŚW "Nasze Skały" z ostatniego okresu.

Obszary chronione

Sprawy związane ze wspinaniem na obszarach chronionych należą do najtrudniejszych. Zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody w rezerwach przyrody i parkach narodowych obowiązuje zakaz wspinania, chyba że wydane zostaną zarządzenia dopuszczające wspinaczkę w określonych miejscach lub też zostanie opracowany plan ochrony, w którym wskazane będą sposoby udostępniania. Na obszarach Natura 2000 wspinanie nie jest zabronione, ale ze względu na ochronę roślinności czy zwierząt mogą zostać wprowadzone pewne ograniczenia. Wszystkie tego typu dokumenty są opiniowane przez rady ochrony przyrody, w których zasiadają m.in. naukowcy i przedstawiciele organizacji ekologicznych.

Pierwsze rozmowy o udostępnieniu obszarów chronionych dla wspinaczki prowadzimy zazwyczaj nieformalnie, na konferencjach naukowych, warsztatach i szkoleniach. Następnie, we współpracy z lokalnymi wspinaczami, organizujemy wizje lokalne z udziałem służb ochrony przyrody. W terenie dyskutujemy nad tym, które konkretnie skały mogą zostać dopuszczone do wspinaczki i jakie ograniczenia są do zaakceptowania zarówno dla wspinaczy, jak i dla przyrodników. Po takiej wizji przygotowujemy wnioski do odpowiednich instytucji, zawierające m.in. inwentaryzację wszystkich skałek oraz propozycje regulacji ruchu wspinaczkowego wraz z uzasadnieniem przyrodniczym. Wniosek taki trafia pod obrady rady ochrony przyrody, na której prezentujemy swoje argumenty. Gdy opinia rady jest pozytywna, wtedy przygotowujemy odpowiednie zarządzenie. Nawet jeżeli wszystko idzie dobrze i także ze strony służb ochrony przyrody jest wola zalegalizowania wspinania w danym rejonie, to wszystkie procedury mogą trwać nawet kilka lat.

Obecnie, najbardziej zaawansowane prace nad zalegalizowaniem wspinania na obszarach chronionych trwają na Jurze Północnej. Jesteśmy już po etapie wizji lokalnych, mamy pozytywne opinie wojewódzkiej rady ochrony przyrody. Zostały wydane zarządzenia dopuszczające wspinaczkę w rezerwach Parkowe (Diabelskie Mosty), Zborów i Sokole Góry, trwają przygotowania do opracowania takich dokumentów dla rezerwatu Ostrężnik i Zielona Góra. Obecnie w woj. śląskim przygotowywane są też plany zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000, które obejmują większość skał Jury Północnej. Współpraca z Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Zespołem Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego jest na tyle dobra, że zostaliśmy poproszeni o opiekę nad skałami w rezerwach Góra Zborów i Sokole Góry. PZA jest też partnerem w unijnym projekcie Ochrona cennych przyrodniczo siedlisk nieleśnych, charakterystycznych dla obszaru Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd. W celu ochrony muraw kserotermicznych na kilkudziesięciu drogach wspinaczkowych obniżone zostały stanowiska zjazdowe, na wielu drogach została też wymieniona asekuracja.

W woj. małopolskim sytuacja wygląda trochę gorzej. W 2012r. podjęliśmy próbę zalegalizowania bulderingu w rezerwacie Skamieniałe Miasto w Ciężkowicach, przeprowadziliśmy wizję lokalną i po konsultacjach z tarnowskim oddziałem RDOŚ przygotowaliśmy szczegółowy wniosek o udostępnienie rezerwatu dla wspinaczki. Ze względu na uwarunkowania przyrodnicze (ochrona skałek piaskowcowych i bardzo rzadkich porostów naskalnych) zaproponowaliśmy daleko idące ograniczenia. Jednak mimo przychylności pracowników RDOŚ, rada ochrony przyrody wydała negatywną opinię. Formalnie, wspinanie w Ciężkowicach pozostaje nielegalne – wszyscy jednak wiemy, że wspinają się tam dziesiątki osób i prędzej czy później służby ochrony przyrody będą musiały wrócić do tego tematu.

Znacznie lepsza atmosfera panuje w Ojcowskim Parku Narodowym. Od jakiegoś czasu przekonywaliśmy dyrekcję OPN, by uregulować ruch wspinaczkowy w rejonie Pochylców. Po konsultacjach z pracownikami OPN wykonaliśmy podesty asekuracyjne pod Pochylcem I zwiększające bezpieczeństwo wspinaczy oraz, przede wszystkim, kanalizujące ruch tak, aby chronić roślinność w otoczeniu. W grudniu 2013r. rada ochrony przyrody OPN pozytywnie zaopiniowała dalsze działania. Po raz pierwszy w Polsce zdecydowaliśmy się na ustawienie pod skałą przenośnej toalety typu toi-toi oraz, dzięki firmie Namaste (dystrybutor marki CAMP), zamontowaliśmy stałe ekspresy na większości dróg na Pochylcu. We współpracy z OPN, przeprowadzone zostały obserwacje florystyczne i ornitologiczne na Pochylcu II. Rozpoczęliśmy prace ekiperskie – jednak wskutek protestów mieszkańców i informacji, że jakoby pojawia się tam puchacz (jeden z najrzadszych polskich ptaków) musieliśmy je wstrzymać. Latem i jesienią 2014r. zostały wykonane

kolejne ekspertyzy i ostatecznie, w grudniu rada ochrony przyrody podtrzymała swoją pozytywną opinię. Po uzyskaniu pozwoleń z gminy Skała i OPN przeprowadziliśmy także wycinki wokół Pochylca II – w tym przypadku wspinanie współgra z ochroną krajobrazu, obecnie skała jest doskonale widoczna z drogi. W 2015r. kontynuowane są prace ekiperskie i porządkowe - w połowie roku Pochylec II powinien być już dostępny dla wspinaczy. Razem z OPN planujemy wydanie mini-przewodnika, w którym obok klasycznego topo, znajdują się informacje o ochronie przyrody, roślinności naskalnej i faunie.

Spośród innych obszarów chronionych należy wspomnieć o Karkonoskim Parku Narodowym. Dzięki naszym działaniom możliwe jest wspinanie w rejonie Śnieżnych Kotłów i Małego Stawu, jednak każdorazowo wymagana jest indywidualna zgoda dyrekcji KPN (należy wysłać maila z zapytaniem). W celu ułatwienia dostępu przygotowaliśmy elektroniczny system rejestracji wspinaczy, na wzór systemu rejestracji w jaskiniach tatrzańskich. Zyskał on akceptację pracowników KPN, jednak od dwóch lat czekamy na zgodę dyrektora na jego wdrożenie.

Bardzo dobrze wygląda współpraca z nadleśnictwem „Śnieżka” w Kowarach, które obejmuje cały obszar Rudaw Janowickich i Sokolików. Popularny Piec w Rudawach został pierwszą skałą w Polsce, na której ze względu na okres lęgowy ptaków wprowadzono sezonowe zamknięcie dla wspinania i innych form turystyki. To dobry przykład, że można pogodzić ochronę cennych gatunków z racjonalnym udostępnianiem dla wspinania.

Ważnym elementem naszych działań jest też współpraca z organizacjami ekologicznymi. Razem z Klubem Przyrodników przygotowaliśmy projekt Wdrożenie systemu zarządzania ruchem wspinaczkowym w obszarach Natura 2000 na Wyżynie Krakowsko-Częstochowskiej, niestety mimo pozytywnej oceny formalnej i merytorycznej nie został on zakwalifikowany do finansowania. Bierzymy też udział w konferencjach, warsztatach i szkoleniach organizowanych przez RDOŚ, parki krajobrazowe i narodowe oraz organizacje ekologiczne pokazując, w jaki sposób można pogodzić wspinanie z ochroną przyrody.

Tereny prywatne i gminne

Większość rejonów wspinaczkowych w Polsce leży na terenach prywatnych. Tu model działań dostępowych wygląda nieco inaczej. Zaczyna się zazwyczaj od telefonów lub maili od wspinaczy, którzy zostali przegonieni ze skałek przez właścicieli terenu. Następnie próbujemy ustalić stan faktyczny – kto jest właścicielem terenów ze skałkami, jakie problemy mogą powodować wspinacze i jak można je rozwiązać. Często wystarczają nieformalne ustalenia i zapewnienie właściciela, że wspinacze będą ich przestrzegać. W niektórych przypadkach podpisujemy umowy, szczegółowo określające zakres obowiązków i praw wspinaczy. Ważnym elementem działań na terenach prywatnych jest poprawa bezpieczeństwa wspinaczki poprzez wymianę asekuracji – jest to często warunek, którzy stawiają właściciele skałek. Oczywiście, dobre kontakty z właścicielami należy podtrzymywać, pozytywnie wpływa to na postrzeganie wspinaczy przez lokalne społeczności. Z rejonów „prywatnych”, w których udało się ostatnio rozwiązać problemy z dostępem wymienić można Kuropatwę i Strzegową. Napięta sytuacja jest w Dolinie Brzoskwinki (pamiętajcie, że za każdym razem należy poprosić o zgodę właścicielki) oraz w Słonecznych Skałkach – tam z kolei występują ciągłe problemy z parkowaniem. Udało się zażegnać konflikt z właścicielami działki położonej bezpośrednio pod Pochylcami. Z pozytywnych przykładów wspomnieć należy o Mirowie, gdzie od kilku już lat ściśle współpracujemy z właścicielami (pamiętajcie o wpisywaniu się do książki wyjść u sołtysa!), Karlinie (rewitalizacja rejonu), Nielepicach (nowy rejon na Garbie Tenczyńskim), Przybysławicach czy Walimiu.

Trochę inaczej wyglądają działania na terenach gminnych. W takich przypadkach niemal zawsze konieczne są ustalenia formalne i umowy podpisywane z odpowiednimi instytucjami. W Krakowie unormowany został dostęp do kamieniołomów na Zakrzówku (bez żadnych ograniczeń) i Libanie (tu konieczne jest wydrukowanie i podpisanie odpowiedniego oświadczenia, dostępnego na stronie NS). Udało nam się też wynegocjować zwolnienie wspinaczy z opłat za wstęp na teren zamku w Olsztynie, zarządzanego przez Wspólnotę Gruntową.

Infrastruktura wspinaczkowa

Pierwotnie zakładaliśmy, że budowa infrastruktury (w tym objanie dróg) będzie stanowić uboczny efekt naszych działań. Jednak w ostatnich trzech latach w kilku rejonach tego typu działania stały się koniecznością. Dwa najważniejsze to podkrakowskie „kuźnie mocy” – Pochylec i Jaskinia Mamutowa. O Pochylcu pisaliśmy wyżej, w rejonie Mamutowej przeprowadziliśmy wycinki (zgody nadleśnictwa i RDOŚ Kraków), umocniliśmy ścieżkę podejściową, wysprzątailiśmy teren, powstały też nowe drogi wspinaczkowe. Wiszące w jaskini stałe pętle były niszczone przez miejscowych chuliganów, dlatego też na niektórych liniach zamontowano łańcuszki z karabinkami. Z innych miejsc, w których prowadziliśmy

podobne działania należy wymienić Szeroki Mur w Dolinie Kobylańskiej (budowa ścieżek i podestów) oraz prace na Górze Birów (odkraczanie, usuwanie kruszyny). Prowadzimy nieniszczące badania wytrzymałości punktów asekuracyjnych i interwencyjną wymianę "niepewnych" ringów.

Tu należy wspomnieć o konieczności zaangażowania lokalnych środowisk w prace dostępowe. Niektóre rejon zostały objęte opieką przez kluby wspinaczkowe, np. KW Katowice zajmuje się Okiennikiem Wielkim, KW Opole zorganizował Jesienne Porządki na Wzgórzu Trojak w Skałach Łądeckich, KW Kraków przeprowadził wycinki w Kobylanach. W niektórych rejonach odbyły się akcje sprzątnięcia – np. w Rzędkowicach (KW Trójmiasto) czy Mirowie (Łódzki KW). W omawianym okresie przeprowadziliśmy kilkanaście akcji sprzątnięcia, odkraczania i czyszczenia skał. Staramy się wspierać i koordynować takie akcje – pomagamy załatwiać sprawy formalne i pozyskiwać fundusze. Nie da się jednak ukryć, że poziom zaangażowania wspinaczy w sprawy dostępowe jest daleki od zadowalającego, na niektórych akcjach pojawiało się po kilka osób, w dniach sprzątnięcia popularne zazwyczaj rejon świeciły pustkami.

Edukacja

Staramy się także edukować wspinaczy w zakresie ochrony przyrody i zasad kulturalnego zachowania w skałach. We współpracy z dry-toolowcami opracowaliśmy listę rejonów (wraz ze szczegółowymi regulacjami dostępowymi), w których można uprawiać tę coraz popularniejszą dyscyplinę. W niektórych rejonach konieczny jest kompromis pomiędzy miłośnikami DT a wspinaczami letnimi. Takie ustalenia obowiązują m.in. na Zakrzówku i w Jaskini Jasnej w Strzegowej. Przygotowaliśmy również materiały edukacyjne, m.in. dla uczestników Memoriału Skwira. Pozyskaliśmy fundusze na ustawienie kilkunastu tablic edukacyjnych.

Inne działania:

W ostatnim roku uczestniczyliśmy w sympozjach, dyskusjach, spotkaniach, targach outdoorowych, "uroczystych otwarciach" itp. Uczestniczymy także, jako organizator, współorganizator bądź instytucja wspierająca w imprezach wspinaczkowych, np. Mityng w Nielepicach, Maraton Big Wall w Sokolikach, Memoriał im. Andrzeja Skwirczyńskiego w Jerzmanowicach

Współpracujemy z organizacjami krajowymi, m.in. klubami, stowarzyszeniami, fundacjami (Klub Przyrodników, Fundacja "Przyroda i Człowiek", Fundacja Ekologiczna Wychowanie i Sztuka "Elementarz", Towarzystwo Miłośników Ziemi Zawierciańskiej, Uniwersytet Śląski) i zagranicznymi o podobnych celach działania. Członek Rady Naszych Skał, Miłosz Jodłowski, jest członkiem The Access Commission UIAA.

Uczestniczymy w pracach Komitetu Sterującego wniosku unijnego "Life+" pod tytułem " Ochrona cennych przyrodniczo siedlisk nieleśnych, charakterystycznych dla obszaru Parku Krajobrazowego Orlich Gniazd", realizowanego przez Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego. W ramach projektu wymieniono i uzupełniono asekuracje m.in. w:

- I. Smoleń (Ostoja Środkowojurajska): Skały Zegarowe, Goncarzyca, Strzegowa., Grodzisko, Park Jurajski, Krzywość, Biśnik
- II. Ryczów (Ostoja Środkowojurajska): Straszycowe Skały, Cisownik, Grochowiec
- III. Morsko (Ostoja Kroczycka): Popielarka, Gips, Łęczec, Okiennik Morski
- IV. Skarżyce (Ostoja Kroczycka): Barwinek, Lew, Nietoperze, Cydzownik, Jamnicze, Sowie Skały
- V. Łutowiec (Ostoja Kroczycka) Zamkowa, Łóžeczko, Barak, Ule., Różowa
- VI. Niegowonice (Kromolowiec)

Ten ostatni został ubezpieczony "w zastępstwie" za Bukowa Górę w Niegowiej, na ubezpieczenie której nie zgodziła się śląska RDOŚ.

Uczestniczyliśmy także w Krakowskim Festiwalu Górskim, prezentując działania "Naszych Skał" w 2014 roku. Ponadto promowaliśmy ISW „Nasze Skały” na innych festiwalach i imprezach górskich. Kilka razy uczestniczyliśmy w kręceniu materiałów filmowych (przez różne stacje telewizyjne i o różnym charakterze) w skałkach jurajskich.

Współpracujemy z naukowcami prowadzącymi badania w skałach i jaskiniach Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej - z Uniwersytetu Szczecińskiego, Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu Śląskiego oraz Uniwersytetu Warszawskiego.

Kontynuujemy współpracę z Dolnośląskim Zespołem parków Krajobrazowych oraz Urzędem Gminy w Jeleniej Górze, w sprawie wspólnych działań na terenie Parku Krajobrazowego Doliny Bobru i Rudawskiego Parku Krajobrazowego.

W ciągu 2014 i 2015 roku IŚW „Nasze Skały” uczestniczyły w kilku akcjach lokalnych, głównie odkrzaczania lub sprzątania skał.

Na prośbę Urzędu Gminy Trzebinia przeprowadziliśmy nieniszczące badania punktów asekuracyjnych na skale w ośrodku rekreacyjnym "Balaton".

Na prośbę Ojcowskiego Parku Narodowego usunęliśmy ze zboczy nad jaskiniami Grota Łokietka i Ciemna luźne kamienie zagrażające turystom.

W związku z procesem uchwalania planów ochrony przyrody, składamy uwagi do projektów planów ochrony przyrody terenów chronionych.

Składamy wnioski o dofinansowanie działań około wspinaczkowych - unijne i krajowe.

Zorganizowaliśmy kilka spotkań środowiskowych, by zintegrować i zaktywizować środowiska lokalnych wspinaczy. W związku z dewastacją punktów asekuracyjnych na skałach Fiala i Wzgórze 502 w Jerzmanowicach złożyliśmy w Prokuraturze Rejonowej Kraków Krowodrza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa - mamy nadzieje, że przybliży to koniec dewastacji (wcześniej złożyliśmy także zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa w Komendzie Policji w Krzeszowicach)

Nadal staramy się lobbować za uchwaleniem „prawa szlaku”, zabezpieczającego interesy wspinaczy na terenach prywatnych.

Kilka postępowań jest w toku - proces udostępniania jest bardzo żmudny i długotrwały. Nadal pracujemy nad przygotowaniem wniosków o udostępnienie do wspinania rezerwatów Małopolski, Sudetów i woj. Świętokrzyskiego, powracamy do próby przywrócenia wspinania na terenach, które zostały przed nami zamknięte (np. Prządki na Podkarpaciu, Skamieniałe Miasto w Ciężkowicach), staramy się o prawne zabezpieczenie interesów wspinaczy na terenach chronionych w Sudetach, rejonie świętokrzyskim, w Beskidach.

IŚW „Nasze Skały” kilka lat temu świadomie zrezygnowały z dwóch form związanych z dostępem do rejonów skalnych – dzierżawy bądź zakupu terenów skalnych (uważamy że stworzenie precedensu płacenia za wspinanie może pociągnąć za sobą lawinę której nie da się zatrzymać) oraz akcji ubezpieczania poszczególnych rejonów (tym niemniej pośredniczymy w załatwieniu formalności klubom i grupom ekiperów, by mogli bez zbędnego tracenia energii ubezpieczać skały).

Elektroniczne systemy rejestracji wspinaczy na terenach, gdzie wymagają tego gospodarze, np. na krakowskich Zakrzówku, Libanie i w Karkonoskim Parku Narodowym są gotowe do uruchomienia w razie wystąpienia takiej konieczności.

W ramach współpracy z Komisją Taternictwa Jaskiniowego PZA doprowadziliśmy do korzystnej regulacji systemu wejść do jaskiń Sokolich Gór, pomogliśmy w utworzeniu ogródka ćwiczeń grotolazów na Górze Birów w Podzamczu.

Za wzorową uważamy także współpracę z właścicielami Grzędy Mirowsko-Bobolickiej – rodziną Laseckich, organizując wspólne akcje (wspinanie na terenach Grzędy możliwe jest po zarejestrowaniu się (wpisaniu) do książki znajdującej się przy posesji sołtysa Mirowa. W ramach porozumienia z administratorem rezerwatu "Góra Zborów" - Towarzystwem Miłośników Ziemi Zawierciańskiej wynegocjowaliśmy ryczałtową opłatę za wstęp dla członków PZA.

Oczywiście to nie koniec naszej działalności - aktualnie pracujemy na wielu frontach - wspólnie z KW Kraków, w porozumieniu z gminą Jerzmanowice-Przebinia, właścicielami działek i Zespołem Parków Krajobrazowych Województwa Małopolskiego zrewitalizowaliśmy Wzgórze 502 i Fiałę (wycinki, wymiana asekuracji) przed kolejnym Memoriałem Andrzeja Skwirczyńskiego, otwieramy nowe rejony (Skotnicowa, Goła, Rzędowa), także dry-toolowe (Zimny Dół, Dolina Wrzosa), legalizujemy wspinanie bulderowe w Kamiennej Górze, bierzemy udział w przygotowaniu projektu planu zadań ochronnych dla rezerwatu "Pazurek" (oczywiście mocno broniąc prawa do wspinania w tym rejonie). I wiele innych.

Finansowanie

Piętą Achillesową Naszych Skał są finanse – choć mamy nadzieje, że te pierwsze siedem lat to były te "chude". Obecnie najważniejszym mecenasem wspierającym Inicjatywę, poza Polskim Związkiem Alpinizmu, jest firma AMC (dystrybutor m.in. wyrobów firm Petzl i Beal) oraz kluby i ludzie dobrej woli (korzystamy m.in. za pośrednictwem Fundacji Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki z wsparcia pochodzącego z 1% podatku). Uzyskaliśmy także deklarację przekazywania 1% z każdej sprzedanej liny marki Sterling od firmy CRAG SPORT. Nieocenioną pomocą był sponsoring firmy NAMASTE, która zafundowała komplet ekspresów Camp do wymiany asekuracji na Pochylcu w Ojcowskim Parku Narodowym, a także darowizna od darczyńcy który sfinansował zakup materiału na budowę podestów pod Pochylcem, znaczącymi kwotami wsparły nas także kluby, m.in. UKA Warszawa, KW Katowice, KW Poznań, KW Opole, KW Warszawa, Wrocławski KW, AKG Łódź, KW Toruń, KSG Gniezno i inne.

Wszystkim donatorom bardzo dziękujemy za wsparcie finansowe, bez którego działalność IŚW "Nasze Skały" nie byłaby możliwa. Mamy nadzieję, że widzicie pozytywne efekty tej działalności.

*Sporządził:
Włodzimierz Porębski*